

PRZEGLĄD PRZEMYSŁOWO-HANDLOWY

i GAZETA GIEŁDOWA I LOSOWAŃ

CZASOPISMO, POŚWIĘCONE SPRAWOM PRZEMYSŁU, HANDLU I FINANSÓW

ADRES REDAKCJI I ADMINITR.
KOSZYKOWA 7. — TEL. 250-25

WYCHODZI DWA RAZY NA MIESIĄC

REDAKTOR PRZYJMUJE WE
WTORKI I PIĄTKI OD 6 — 7.

Konto w P. K. O. № 1465.

WARSZAWA — MARZEC 1923.

RĘKOPISÓW NIE ZWRACA SIĘ

Cena ogłoszeń 1 strona Mk. 400.000

$\frac{1}{2}$ str. 200.000 $\frac{1}{4}$ str. Mk. 100.000

Prenumerata Mk. 30.000 na II kwartał

numer pojedynczy Mk. 5000

Zdaliśmy Egzamin.

Przed kilku dniami bawiła w Polsce wycieczka amerykańskich przedstawicieli przemysłu i handlu. Składała się ona z ludzi wybitnych, którzy po Międzynarodowym Kongresie Izb Handlowych w Rzymie przyjechali do Polski, aby naocznie przekonać się o naszych warunkach gospodarczych. Goście ci zwiedzili Śląsk, Poznań, Warszawę, Łódź i Kraków.

Z przemówień ich oraz z rozmów, jakie mieli z towarzyszącymi im przedstawicielami naszego rządu oraz organizacji przemysłowo-handlowych, można było łatwo wynioskować, że wynieśli z Polski jaknajlepsze wrażenie, które dałoby się zreasumować jako „sami nie wiecie, co posiadacie”.

Amerykanom wprost zaimponował rozwój i obecny stan naszego przemysłu i rolnictwa. A najwięcej już ta harmonja, jaka panuje pomiędzy tymi dwoma działami gospodarstwa narodowego. Jak obecnie nie grozi nam to, co stało się poważną trudnością Ameryki: ucieczka od roli. W Polsce chwała Bogu nie można się na to skarżyć. I jeżeli ta harmonja nadal będzie zachowana, to zdaniem Amerykanów mamy zapewniony zdrowy rozwój gospodarczy.

Niech to będzie nauką dla naszych miejscowych pesymistów i pociechą dla tych, którzy nie stracili zaufania do Polski i do jej przyszłości.

Kierunki Naszego Handlu Drzewnego.

Podobnie, jak to miało miejsce przed wojną, głównymi odbiorcami naszego drzewa, szczególnie zaś surowego i częściowo przerobionego, są w chwili obecnej Niemcy, Anglja i kraje sukcesyjne. W wywozie drzewa surowego pierwsze miejsce zajmują Niemcy i Prusy Wschodnie, drugie Anglja, trzecie Austria, czwarte Czechosłowacja, piąte Francja. Z innych krajów poważnymi odbiorcami są jeszcze w porządku kolejnym Belgja, Holandja, Węgry i Szwajcarja. W dziale drzewa częściowo przerobionego na plan pierwszy również wysuwają się Niemcy (łącznie z drzewem surowym — 537,766 ton, wartości 135 miliardów mkp.), następnie w kolejnym porządku wymienić należy Anglję, Francję, Belgję, Czechosłowację, Austrię i Węgry. Największym odbiorcą podkładów kolejowych jest Francja, potem Niemcy, Belgja i Anglja. Deski i łaty idą głównie do Czechosłowacji, potem do Francji i Anglii. Wywóz wyrobów gotowych w największych rozmiarach kieruje się do Niemiec (7,024 ton, wartości przeszło pół miljarda mk., czyli o 31 proc. więcej niż w r. 1921), Austria wywoziła wyrobów gotowych 1,612 ton, wartości 127 miliardów mk.; Czechosłowacja 1,881 ton (107 milj. mk.), czyli prawie 6 razy więcej niż w r. 1921; Francja — 302 ton (20 milj. mk.) czyli o 37 proc. mniej niż w roku poprzednim; pokaźnie zwiększył się eksport wyrobów z drzewa do Rumunii (119 ton wobec 39 ton w r. 1921); wywóz do St. Zjednoczonych utrzymał się na tym samym poziomie (75 ton, wartości 29 milj. mk.), znaczną ilość wywieziono do Węgier (1,325 ton, wartości 63 milj. mk.) i do Holandji (672 tony, wartości 60 milj. mk.). Pokaźne zmniejszenie się wywozu wyrobów gotowych do Anglii (w r. 1921 — 4,432 ton, w r. zaś 1822 — 339 ton, wart. 30 milj. mk.) nie odpowiada prawdzie. Cyfry uwidoczniające rozmiary tego wywozu, są oczywiście niekompletne skutkiem braku danych statystyki celnej Gdańska. Wywozi się wreszcie wyroby gotowe do Rosji, Włoch, Szwajcarji, Danji, Egiptu, Palestyny, na Łotwę i t. p., lecz w ilościach nieznacznych, a wartość wywozu do każdego z tych krajów waha się od jednego do kilku milionów mk. Co do poszczególnych wyrobów należy zauważyć, iż wyroby ciesielskie głównie wywozi się do Czechosłowacji, Niemiec i na Węgry.

Wywóz ich do Austrii, dość pokaźny w r. 1921, zupełnie prawie ustał. Wywóz wyrobów bednarskich skierowuje się w większych ilościach do Niemiec, Austrii, Czechosłowacji, Węgier, Holandji i Stanów Zjednoczonych. Meble i sprzęty idą głównie do Niemiec (1,312 ton na ogólną cyfrę 1,884 ton), Holandji (106 ton) i Czechosłowacji (118 ton). Wyroby koszykarskie przeważnie umieszczamy na rynkach — austriackim, amerykańskim i czechosłowackim. Naogół wywóz wyrobów koszykarskich utrzymał się na poziomie r. 1921.

W przywozie do Polski głównie winny być brane pod uwagę wyroby gotowe, których wartość importowa stanowi prawie 80 proc. wartości ogólnego przywozu do Polski (w dziale drzewa). Wyroby gotowe przywozimy w największych ilościach z Austrii, Czechosłowacji i Niemiec, lecz są to ilości nieznaczne wobec naszego wywozu do tychże krajów.

Z pośród przywożonych do nas wyrobów gotowych pierwsze miejsce, podobnie jak i w latach poprzednich, zajmują meble i sprzęty. Ich głównymi dostawcami w r. 1922 były w pierwszym rzędzie Austria, potem Niemcy i Czechosłowacja. Wspomniane kraje są również głównymi naszymi dostawcami wyrobów ciesielskich, bednarskich i innych wyrobów z drzewa oraz wyrobów koszykarskich. Wyroby z drzewa korkowego sprowadzamy z Niemiec, Anglii, Czechosłowacji i Austrii, wyroby zaś szczerbaki — z Austrii, Francji, Anglii, Niemiec, Chin i Japonji.

Z powyższych wywodów wysnuć można wnioski następujące:

1) Podobnie, jak przed wojną, handel drzewem prowadzimy przeważnie z Niemcami i państwami, powstałymi na gruzach b. Austro-Węgier. Z państw Ententy najpoważniej interesuje się naszym rynkiem drzewnym Anglja, która początkowo nabywała u nas głównie tylko półfabrykaty i wyroby gotowe, obecnie zaś w coraz większych ilościach wywozi drzewo surowe.

2) W naszym zagranicznym handlu drzewem uderza olbrzymi udział Niemiec, który szczególnie w r. 1922 wzrósł do potężnych rozmiarów. Czem się to tłumaczy? Otóż od dłuższego czasu daje się zauważyć w Niemczech brak drzewa na rynku, co przypisuje się temu, iż prywatni właściciele ze względu na

spadek waluty niemieckiej nie śpieszą się ze sprzedażą lasów, tak że rynek zasilany jest tylko drzewem z lasów rządowych. Te ostatnie nie są jednak w stanie pokryć całkowitego zapotrzebowania w kraju, zaczęto sprowadzać drzewo w większych ilościach z zagranicy, ale i w tym wypadku spadek waluty niemieckiej udaremnia zakupy w krajach o walucie wysokowartościowej (np. w Szwecji i Norwegii). Niemiecki importer zwrócił się wobec tego całkowicie na Wschód, do państw niskowalutowych i w pierwszym rzędzie do Polski i Rosji, do różnych „Siewierolesów“ i „Zapadolesów“. Wobec bardzo silnie rozwiniętego przemysłu drzewnego w Niemczech, zapotrzebowanie na drzewo w tym kraju jest ogromne. Wzmaga ją je świadczenia reparacyjne Niemiec w naturze na rzecz państw Ententy. Obejmują one olbrzymie ilości słupów telegraficznych, podkładów kolejowych, drzewa tartego i okraglaków. Dość wspomnieć, iż na rok 1923 Komisja Reparacyjna zażądała od Niemiec dostarczenia z tytułu odszkodowań 4,8 milj. m³, aby zdać sobie sprawę, jak wielkie zapotrzebowanie na drzewo istnieje w Niemczech.

3) Do r. 1921 Francja i Belgja interesowały się naszym rynkiem drzewnym w minimalnym stopniu. Obecnie wywóz drzewa do tych krajów coraz bardziej się wzmaga. W r. 1921 wywieźliśmy do Francji w pierwszym półroczu 2,097 ton drzewa surowego i częściowo przerobionego, w r. zaś 1922 w tym samym okresie 31,275 ton; do Belgji: w r. 1922—13,369 ton, w r. 1921 — połowę tejże ilości.

4) Wciąż jeszcze zaniedbane są kraje bałkańskie, Włochy, Szwajcarya, Holandia, jakkolwiek w r. 1922 wywóz do Holandji wykazuje już poważną wyżkę w porównaniu z r. 1921. Wzmógł się również wywóz drzewa do Rumunji, szczególnie zaś gotowych drzewnych wyrobów. Nasz przemysł drzewny zaczyna z wolna zdobywać sobie rynki zbytu w krajach północnych i bałtyckich.

5) W interesie poprawy naszego bilansu handlowego leży zmniejszenie wywozu drzewa surowego do rozmiarów jaknajmniejszych i wzmoczenie wywozu drzewa w postaci półfabrykatów i wyrobów gotowych. Wobec tego, że wzrost wywozu wyrobów gotowych uzależniony jest od wzmoczenia się produkcji krajowej, rząd nasz winien specjalną opieką otoczyć przemysł drzewny i skierować swe wysiłki w kierunku jego rozbudowy.

6) Dość znaczny import wyrobów z drzewa, głównie z Niemiec i państw sukcesyjnych, świadczy, iż przemysł krajowy jest u nas jeszcze bardzo słabo rozwinięty i nie jest w stanie zaspokoić potrzeb krajowych.

Dr. Leon Pączewski.

Eksport nasion z Polski.

Nasiennictwo w Polsce jest postawione, szczególnie w zakresie niektórych ziemiopłodów, na wysokim stopniu rozwoju. Na pierwszy plan wybija się tutaj uprawa nasion buraków cukrowych, zbóż nasiennych, oraz selekcja ziemniaków.

Pod względem eksportu uszlachetnionych odmian zbóż Polska jest w położeniu uprzywilejowanym z uwagi na klimat, który pozwala wytwarzać gatunki, nieustępujące pod względem wydajności zachodnio-europejskim, a z drugiej strony dostosowane do ostrzejszych warunków klimatycznych. Gospodarstwa rolne w Polsce będą mogły na przyszłość stać się głównym eksportem uszlachetnionych odmian zbóż dla Wschodniej Europy. Jeżeli chodzi o żyto, to wszystkie, polskie odmiany, a więc Mikulickie, Dańkowskie, Kawęczynskie, Kazimierskie, Sobieszyńskie, Wierzbnińskie i Wońskie znakomicie nadają się do klimatu południowo-zachodniej Rosji, i z tego względu przedstawiają dla rosyjskiego rolnictwa niezmiernie cenny materiał nasienny.

Pszenica, produkowana w Polsce, jest z przemysłowego punktu widzenia gatunkiem pośrednim pomiędzy mączystą pszenicą zach.-europejską, a szklistą pszenicą rosyjską. Pomimo mniejszej ogólnej produkcji pszenicy niż żyta, nasiennictwo w zakresie ziarna pszenicy rozwijało się przed wojną pomyślnie wytwarzając cenne gatunki, łączące wytrzymałość na warunki atmosferyczne ze znaczną wydajnością. Dlatego też reprodukcja dalszych odmian uszlachetnionych będzie miała w Polsce miejsce na szeroką skalę i można się spodziewać, że Polska będzie eksportetem pszenicznego ziarna siewnego do państw sąsiednich.

Należy zauważyć, iż w produkcji pszenicy i żyta Polska szybkim krokiem zdąża do norm przedwojennych. Przed wojną produkowaliśmy przeciętnie 56,592,700 q żyta i 17,786,400 q pszenicy, co łącznie wynosiło 74,379,100 q. Obliczenia na rok 1922-23 wskazują, że będziemy mieli żyta 51,254,190 q i pszenicy 12,135,240 q co łącznie wyniesie 63,389,430 q. Po odciążeniu od tej sumy 10,481,200 q na zasiew i 44,118,100 q na konsumpcję wewnętrzną otrzymamy nadwyżkę na eksport w ilości 5,790,130 q.

Nasiennictwo w zakresie jęczmienia nie

jest rozwinięte tak wybitnie, jak w dziedzinie zbóż ozimych. Nie mniej jednak hodowla jęczmienia w Polsce ma przed sobą dużą przyszłość z tego względu, że Państwo Polskie leży w strefie jęczmion browarnianych, zaś Rosja znajduje się już właściwie poza tą strefą i że skutkiem nieuniknionego w Rosji niedoboru jęczmienia browarnianego Polsce przypadnie w udziale rola dostawcy do rosyjskich browarów poważniejszych ilości jęczmienia.

Selekcja ziemniaków postawiona jest w Polsce na wysokim poziomie naukowym. Eksport ziemniaków, częściowo jadalnych, częściowo zaś sadzeniaków, odbywa się w znacznej mierze do Francji, Danji, Holandji, Szwajcarii, Belgji, Niemiec i Rumunji, a nie ulega najmniejszej wątpliwości, że będzie miał miejsce w najbliższej przyszłości do Rosji. W roku 1922-23 Polska po zaspokojeniu potrzeb wewnętrznych będzie miała do eksportu około 600,000 ton.

Nasiona roślin motylkowych i pastewnych były przed wojną poważnym artykułem eksportowym z b. Kongresówki i Wielkopolski.

Głównymi ośrodkami produkcji wyki, łubinu, seradeli były zachodnie części b. zaboru rosyjskiego oraz b. dzielnica pruska. Konieczyna czerwona uprawiana jest na nasienie na Wołyniu, w Województwie Kieleckim i w północnych częściach Województwa Warszawskiego. Pod względem jakości uprawianych gatunków konieczyna czerwona polska posiada wszelkie zalety najlepszych odmian. Pochodzenia jej z klimatu ostrzejszego daje odporność na wymarzenie i na suszę, w czem konieczyna czerwona pochodzenia polskiego przewyższa znacznie konieczynę pochodzenia amerykańskiego. Wywóz konieczyny czerwonej z Polski będzie miał zapewne miejsce w ilościach od 15,000 do 25,000 q rocznie. Stałymi rynkami zbytu dla naszej konieczyny są: Anglja, Holandja, Danja, Szwecja, a w przyszłości będzie napewno i Rosja, w której ze względu na krótki okres wegetacyjny nasiona konieczyny czerwonej nie dojrzewają.

Z pośród innych roślin pastewnych Polska produkuje konieczynę białą, szwedzką, inkarnatkę, lucernę i przelot. Nasion powyższych roślin eksportujemy rocznie kilka tysięcy kwinteli.

Hodowla nasion buraków cukrowych niewątpliwie wybijają się na pierwsze miejsce w pol-

skiem nasiennictwie. Nasiona buraków cukrowych, pochodzące z polskich gospodarstw nasiennych, miały przed wojną i mają obecnie łatwy zbył zagranicą. Głównymi odbiorcami tego artykułu są Belgja, Francja, Hiszpanja, Włochy, Niemcy, a ostatniemi czasy i Ameryka. Skoordynowano wysiłki producentów i rządu sprawiają, że marka polskich nasion buraczanych zagranicą stale się podnosi, co pozwala naszemu nasiennictwu wróżyć jaknajlepszą przyszłość.

Rośliny oleiste, w pierwszym rzędzie rzepak i mak, stanowiły przed wojną poważną pozycję wywozową w naszym bilansie handlowym. Z samej tylko b. Kongresówki wywożono rocznie około 10,000 ton tych roślin.

Głównym odbiorcą naszego maku była przed wojną i jest do dzisiejszego dnia Ameryka (kilkaset ton rocznie). Zaznaczyć należy jednak, że o ile dawniej w celu porozumienia się z krajami zaoceanicznymi zmuszeni byliśmy korzystać z pośrednictwa Niemiec, o tyle po wojnie zdołaliśmy nawiązać z Ameryką kontakt bezpośredni i obywamy się bez kosztownego pośrednictwa naszego najbliższego sąsiada z zachodu.

Pomijając znaczenie eksportu polskich ziemiołódów, przeznaczonych na konsumcję, należy podkreślić wagę, jaką przywiązują importerzy zagraniczni do nasion, czy to zbóż, czy warzyw, wywożonych z Polski. Przejściowy klimat ziem polskich sprawia, że wyprodukowane u nas odmiany nasion, posiadają dużą odporność na warunki klimatyczne wschodniej i południowo - wschodniej Europy i stąd następuje w Polsce rola reproducenta odmian zachodnio - europejskich na Europę Wschodnią i południowo - wschodnią.

Odmiany te, bezpośrednio zaszczipione w klimacie ostrzejszym tracą na wartości i wyrażają się, aklimatyzowane zaś uprzednio na ziemiach polskich, i dopiero później przeszczipione na wschodzie i południo-wschodzie, hartują się, nabierają dużej odporności na tamtejsze warunki klimatyczne, nie tracąc przytem nic ze swych cennych zalet. Z tego względu nasze nasiennictwo ma przed sobą dużą

przyszłość. Niezależnie od znacznych ilości zboża na konsumcję, będziemy wywozili dużo uszlachetnionych odmian ziarna na wschód i południe. Podobnie rzecz się ma z nasionami roślin motylkowych i pastewnych, gdzie rolę będzie grała nie ilość, lecz jakość produktu. M. S.

90.000 Klientów.

Tyle ich rzeczywiście posiada Poczta Kasa Oszczędnościowa. Są między nimi tacy, którzy korzystają z niej, by składać w niej swe oszczędności, są też i tacy, którzy korzystają z łatwości przekazywania pieniędzy. Liczba jednych i drugich stale wzrasta, co wróży bardzo pomyślnie o dalszym rozwoju instytucji. Dzisiaj przeszła już ona przez okres próby, wyszła z niego zwycięsko, i doprawdy jest wzorem, jak pewne rzeczy należy organizować.

„Dzięki dobrej woli kilku ludzi powstała ta instytucja” powiedział jej obecny prezes p. H. Linde. Ale my musimy dodać do tego, że pomogła tu wiele umiejętność, z jaką zabrano się do dzieła, i wytrwałość w doprowadzeniu go po końca. Ludzi dobrej woli mamy w Polsce wielu, ale ludzi silnej woli niestety niewiele. Prezes Linde dowiódł, że do nich należy.

Pozostaje jedynie życzyć sobie, aby prawodawstwo nasze pomogło społeczeństwu korzystać jaknajwięcej z obrotu czekowego, a stabilizacja naszego pieniądza pozwoliła na wielokrotne podniesienie się oszczędności narodowych.

Pomimo stale powiększanych emisji okazuje się, że mamy coraz mniej pieniędzy obiegowych. W ciągu roku 1922 ilość banknotów wzrosła trzykrotnie, wartość zaś marki polskiej w stosunku do dolara zmniejszyła się sześciokrotnie. Wychodzi więc na to, że wzrosła ilość banknotów, ale ich wartość obiegowa zmalała do połowy.

Tym się tłumaczy wzrastająca stale trudność kredytowe, fantastyczne podnoszenie stopy procentowej oraz osłabienie naszego życia gospodarczego. Wiemy że wypuszczanie nowych emisji nie zaspokoi potrzeb obrotu pieniężnego, trzeba więc szukać innych środków. Tu na pierwszy plan wysuwa się konieczność najszerzego stosowania obrotu bezgotówkowego, a więc obrotu czekowego, który w Polsce jest bardzo słabo rozwinięty. Wtedy, gdy Czecho-Słowacja w swym urzędzie czekowym zdołała skupić około 100.000 uczestników, t. j. 77 pro mille Poczta Kasa Oszczędnościowa w Polsce liczy zaledwie 30.000 uczestników obrotu czekowego, co odpowiada 1 pro mille. W Anglii pomimo dostatecznej ilości wartościowych znaków obiegowych, czek prawie całkowicie zastąpił banknot, ponieważ w ogólnych obrotach banków angielskich wypłaty gotówkowe nie dosięgają 0,1%.

Dnia 25 marca odbyło się uroczyste poświęcenie własnego gmachu P. K. O. wybudowanego w Warszawie „z oszczędności i wkładów obywateli Najjaśniejszej Rzeczypospolitej w Pocztovej Kasie Oszczędności złożonych”, jeżeli przytoczymy słowa aktu erekcyjnego.

Jest to zdaje się pierwszy gmach państwowy, wzniesiony w Warszawie od czasu odzyskania niepodległości. Jest to jednocześnie dowód, że instytucja ta rozwija się doskonale, gospodaruje dobrze, opatrzenie i posiada kierowników, którzy patrzą daleko w przyszłość.

Piszący te słowa pracował w największej instytucji bankowej w Ameryce, w National City Bank of New York, i chociaż P. K. O. nie jest ściśle bankiem, a tylko spełnia pewne czynności bankowe, to jednakże porównanie tych dwóch instytucji da możliwość wyciągnięcia pewnych wniosków.

Otóż porównanie systemu pracy i obsługi klienteli w tych dwóch organizacjach wykazuje, że P. K. O. niewiele brakuje, aby dojść do doskonałości, jaka w tak olbrzymiej machine jest osiągalną.

Pewne nieznaczne braki dadzą się łatwo usunąć, ale nawet istnienie ich nie jest w stanie przesłonić doniosłej roli, jaką P. K. O. odgrywa w naszym społeczeństwie i usług, jakie mu oddaje.

Obecnie do ich szeregu doszła jedna bardzo wygodna inowacja, polegająca na tem, że kasy P. K. O. są otwarte od 8 rano do 8 wieczorem bez przerwy. Wszyscy więc miejscowi klienci mogą korzystać z nich w celu przechowywania pieniędzy z dnia na dzień. Szczególnie jest to ważne dla sklepów, które nie chcą przechowywać gotówki przez noc we własnych lokalach. Inowacja ta nie-

wątpliwie przysporzy P. K. O. wielu nowych klientów.

Oprócz tego w celu zachęcenia społeczeństwa do oszczędzania P. K. O. wprowadza system, pozwalający uczestnikom obrotu oszczędnościowego uczestniczyć w zyskach, jakie P. K. O. osiąga przez udzielanie krótkoterminowego kredytu przemysłowego. Tą drogą wkłady oszczędnościowe będą się stale powiększały w zależności od szybkiego obracania gotówką, przeznaczoną na ten kredyt. Zyski powstaną z prowizji, jaką korzystający z kredytu opłacają co 3 miesiące. Podług najbardziej ostrożnych obliczeń, rachunki oszczędnościowe powinny co kwartał automatycznie zyskiwać przynajmniej 25% swych wartości. Jest to więc doskonale rozwiązanie sprawy deprecjacji pieniądza, złożonego na rachunku oszczędnościowym.

Pozostaje więc tylko zorganizować jaknajszerszą propagandę, mającą na celu przekonanie i zachęcenie ludności naszej do korzystania z usług P. K. O. w tym kierunku, aby wyzyskać istniejące w naszym społeczeństwie, a zagłuszone przez powojenne trudności finansowe tendencje do oszczędzania.

Jak słusznie zaznaczył w swem przemówieniu w dniu poświęcenia P. K. O. Pan Minister Skarbu, społeczeństwo nasze złożyło niejednokrotnie dowody, że potrafi oszczędzać. Fakt, że mogło ono ekonomicznie przeciwstawić się zaborem we wszystkich częściach Polski wybitnie wskazuje na to, trzeba tylko umożliwić to oszczędzanie przez ustabilizowanie pieniądza. Inicjatywa P. K. O. jest bardzo szczęśliwym rozwiązaniem tego zadania jeszcze przed czasem nastania tej stabilizacji.

T. Skarżyński.

Rozwój cen hurtowych

w Polsce i zagranicą.

Koniec roku 1922 nie bardzo pocieszający przyniósł nam obraz kształtowania się cen zarówno w krajach europejskich, jak i pozaeuropejskich. Ceny przeważnie wszędzie w porównaniu z końcem r. 1921 wzrosły, tam zaś, gdzie wykazały one spadek, był on nieznaczny. Zmiany, jakim uległy ceny hurtowe w roku 1922, uwidocznione są w zestawieniu następującem:

Koniec grudnia r. 1922.

Kraje	Wskaźniki cen hurtow. (r.1913=100)	Wzrost(+)lub spadek (—) cen w % w porów. z końcem r. 1921	Wzrost(+)lub spadek (—) kursu dolara w % w por. z końc. r. 1921
<i>Europejskie:</i>			
Anglja	166	— 2	— 10
Belgja	408	+ 11	+ 16
Danja	181	— 4	— 6
Francja	362	+ 12	+ 8
Holandja	158	— 4	— 9
Niemcy	205400	+4800	+3900
Norwegja	200	— 18	— 20
Polska	275600	+ 475	+ 570
Szwajcarja	175	— 1	+ 2
Szwecja	164	— 10	— 9
Włochy	580	— 2	— 12
<i>pozaeuropejskie:</i>			
Japonja	188	— 10	— 2
Kanada	165	— 3	— 6
Stany Zjednocz.	164	+ 15	—

Na podstawie powyższej tabeli można stwierdzić, iż największej uległy niższe ceny hurtowe w Norwegji, w drugim zaś rzędzie — w Szwecji i Japonji. Najsilniej wzrosły ceny w Niemczech, potem zaś w Polsce i w niewymienionych w tej tabeli — Austrii i na Węgrzech.

Dość znaczną wyżkę cen wykazują: Francja i Belgja, a nadto Stany Zjednoczone.

Dane, zawarte w powyższej tabeli, pouczają, iż wzrost cen nastąpił we wszystkich krajach, w których disagio w stosunku do dolara wzrasta, ich zaś spadkowi towarzyszyło zmniejszenie się tego disagio. Czyż należałoby stąd wyciągnąć wniosek, iż wzrost cen pozostaje w związku przyczynowym z deprecjacją znajdujących się w obiegu znaków płatniczych?

Niedawno w jednym z fachowych czasopism czytaliśmy zdanie, iż jeżeli cena danego towaru podniosła się np. ośmiokrotnie, a w tym danym okresie czasu marka spadła ośmiokrotnie, to właściwie mówiąc, nie ma bynajmniej „wyżki cen”. Zgodnie z tą opinią należałoby zatem powiedzieć, że skoro ceny hurtowe w r. 1912 wzrosły w Polsce o 475%, mar-

ka zaś w stosunku do dolara obniżyła się o 570 proc., to właściwie ceny u nas bynajmniej nie idą w górę, a raczej mają tendencję spadku. Rozumowanie to nie jest u nas odosobnione. Spotykaliśmy je w licznych dziennikach i różnych czasopismach fachowych. Podobne wnioski spotkać również było można w czasopismach i dziennikach zagranicznych.

Rozumowanie wyżej przytoczone opiera się jednak na grubym nieporozumieniu. Wzrost cen byłby obojętny, nie dałby się odczuć społeczeństwu, gdyby wzrost jego dochodów, wyrażonych w pieniądzu, umożliwiał mu zapłacenie cen wyższych, gdyby równocześnie wszystkie dochody powiększyły się w stosunku, ściśle odpowiadającym ich dotychczasowemu wzajemnemu stosunkowi. Tak jednak nie jest. W miarę spadku waluty wartość dochodów topnieje, zdolność nabywczą pojedynczego obywatela maleje. Zmniejszanie się wartości dochodów, wyrażonych w pieniądzu, ściśle wiąże się z zmniejszeniem się wartości obiegu pieniężnego. Kiedy jeszcze przed rokiem na głowę ludności przypadało 12 fr. szw., obecnie przypada około 6 fr.

Przytoczone wywody byłyby przekonujące w tym tylko wypadku, gdyby istniała jakaś równomierność we wzroście obiegu pieniężnego i spadku waluty. Wtedy można byłoby utrzymywać, iż nie ma żadnego powodu do uskarżania się na zmniejszenie się zdolności nabywczej ludności i na drożyznę w kraju. Wobec tego, że taka równomierność jest wprost nie do pomyślenia, rozumowanie, o którym była mowa wyżej, nie wydaje się słusznym. Ścisły związek, istniejący dziś między wzrostem cen a deprecjacją waluty, nie może ulegać wątpliwości. Drożyzna, srożąca się obecnie w większości krajów europejskich, jest wynikiem stwarzania dodatkowej siły pieniężnej w znacznych rozmiarach. Wpływ inflacji na ceny nie objawia się w jednakowej mierze odnośnie do wszystkich rodzajów towarów. Najsilniej oddziałują na ceny artykułów importowanych. Dalej, wywiera ona silniejszy wpływ na ceny artykułów pierwszej potrzeby, niż ceny przedmiotów zbytku (należy tutaj pamiętać o teorii użyteczności krańcowej). Naogół spadek cen krajowych jest zazwyczaj słabszy od wzrostu agia, co się tłumaczy tem, że wartość pieniądza papierowego wewnątrz kraju jest zazwyczaj wyższa od jego wartości nazewnatrz. L. P.

Opinia o

kontraktach

Kijowskich.

W wywiadzie specjalnym z prezesem Targów Wschodnich i dyrektorem banku p. Marjanem Turskim, który uczestniczył w Kontraktach Kijowskich jako oficjalny delegat — tenże udzielił sporo ciekawych informacji o obecnych stosunkach w Rosji, stanie tamtejszego handlu i przemysłu wogóle, oraz o Kontraktach Kijowskich w szczególności.

Kontrakty urządzone były nietylko przez sfery handlowo -przemysłowe, ile głównie przez rząd sowiecki. Kontrakty wszakże zorganizowano na sposób europejski, aczkolwiek miały wiele wad w urządzeniu, zapewne dlatego, że były to pierwsze targi pod nowym ustrojem.

Na targach reprezentowany był specjalny przemysł rosyjski, przemysł przedalniczy, wyroby ludowe, hafeciarstwo, dalej masyżyny rolnicze, czekolada, wino i artykuły spożywcze.

Produkcja obecnej Rosji wynosi tylko 20 proc. produkcji przedwojennej. Najwięcej produkuje się na Uralu. Fabryki należą częściowo do trustów rządowych, a częściowo do osób prywatnych. W Rosji wyrabia się obecnie artykuły wełniane i bawełniane. Gatunek tych wyrobów jest marny. Wyroby tkackie z innych krajów nie były reprezentowane na Targach kijowskich, bo dowóz tych towarów był zabroniony.

Rosja handluje obecnie przeważnie z Niemcami i Polską. W tych krajach zaspakaja 75% swego importu. Z Polski przeważnie się przemyca towary przez Podwoleczyńska, Zdobunów i wogóle przez suchą granicę.

Towary rosyjskie kalkulują się bardzo drogo, gdyż o 400% drożej od polskich.

Na trzecich Targach wschodnich w Lwowie Rosja będzie reprezentowana na wielką skalę.

Handel w Rosji, szczególnie prywatny rozwija się bardzo silnie. W sklepach kijowskich widzieć można znaczne ilości towarów łódzkich, głównie z większych fabryk.

Rosjanie zaczynają obecnie energicznie wywozić swe surowce w znacznej ilości. Według planu rządowego, projektowany jest w roku bieżącym wywóz surowców z Rosji na sumę 200 milionów rubli w złocie. Wywóz skierowany będzie tam, gdzie on będzie się najle-

piej opłacał. Polska starać się powinna usilnie, żeby surowce rosyjskie do niej się dostawały.

Przemyśl też rozwija się obecnie w Rosji bardzo silnie. Co się tyczy waluty, to w Rosji handluje się obecnie na zasadzie złotego rubla, w handlu zaś zagranicznym na zasadzie dolara, franka francuskiego lub szwajcarskiego, oraz funtów szterlingów.

Co się tyczy banków, to w Rosji istnieje Bank Państwa, bank Związku kooperatyw i kilka banków prywatnych. Banki udzielają kredytu. Obiega już nawet znaczna ilość weksli.

Na rynku manufaktury Rosja może mieć wielką przyszłość. Ale przemysł polski ma tam jeszcze lepsze widoki, gdy stosunki wywozowe, ułożą się normalnie, bezpośrednio i nie w drodze nielegalnej. Kupcy rosyjscy gorąco pragną nawiązania najszerszych stosunków handlowych z Polską, sympatyzując na ogół bardzo z kupcami polskimi.

J.

HURTOWNIA WŁÓKIENNICZA „ZIEMOWIT”

Warszawa, Długa 21, tel. 288-00.

**Poleca: Sukna i Korty
wełny i półwełny**

Materiały bawełniane i lniane.

KRONIKA KRAJOWA

PRZEMYSŁ

Stan przemysłu metalowo - maszynowego i elektrotechnicznego w chwili obecnej.

Sytuacja w przemyśle metalowym naogół się pogorszyła w ciągu ostatnich paru miesięcy. Stale odczuwa się brak surowca żelaznego i koksu odlewniczego. Częste dekowanie wielkich pieców i znaczne koszty przy puszczeniu ich ponownie w ruch obok drożnia koksu i robocizny przyczynia się do drożnia surowca odlewniczego i odlewów, co podraża i utrudnia produkcję przemysłu metalowego.

Większość fabryk tego przemysłu cierpi na brak kapitału obrotowego i stara się o kredyt. To też pomoc w postaci kredytu towarowego w P. K. K. P. i w P. K. O. za poręką banków przynosi im istotną ulgę.

Zapasy posiadanej w kraju miedzi są już na wyczerpaniu. Pożądaną by było sprowadzenie nowych zapasów.

Przemysł metalowo - maszynowy odczuwa brak wykwalifikowanych robotników. Według opinii przemysłowców wydajność pracy robotników znacznie się w ostatnich czasach zwiększa, coraz więcej przychodzi odpowiedzi, zwłaszcza od przemysłowców metalowo-maszynowych na odnośne ankiety ze sfer urzędowych w tym sensie, że zaznaczeniem, że marazm powojenny mija.

Wynagrodzenia robotników wzrosły w listopadzie o 20 proc., w grudniu o 20 proc., w styczniu o 35 proc. i w lutym o 53 proc. w stosunku do norm styczniowych. W przemyśle maszynowym zapotrzebowanie nie zmniejsza się, zaś na maszyni rolnicze nawet wzrasta dość znacznie. Jedynie zapotrzebowanie na obrabiarki i różne maszyny wzrasta wolniej. Przemysł maszynowy narzeka na trudne warunki w otrzymywaniu surowców, jak surówki, żelaza sortowego, lejarского, koksu i drzewa. Żelazo sortowe sprowadza się głównie z Francji, Belgii i Czech. Szczególnie odczuwa się brak drzewa, które masowo wywozi się zagranicę, a nasz przemysł korzystać musi jedynie z przydziałów serwitutowych.

W przemyśle budowy taboru kolejowego Warszawska Fabryka Parowozów wykonuje w dalszym ciągu prace instalacyjne, zatrudniając około 600 robotników.

Fabryka ta dokonała w listopadzie i grudniu r. ub. napraw głównych 18 lokomotyw, a w całym roku 1922 — 75 lokomotyw. Zatrudnia obecnie 2,050 pracowników. Zapewne wkrótce przystąpi do budowy nowych parowozów dla kolei państwowych. Obecnie w toku są pertraktacje z tow. włoskim Ansaldo celem szufjonowania się.

Chrzanowska Fabryka Parowozów jest jeszcze ciągle w stadium rozbudowy, roboty postępują wolno przy udziale 200 robotników. Zamówienia M. K. Ż. są wykonywane częściowo w Fabryce W. Fitzner i K. Gamber w Sosnowcu, częściowo przez firmę „Stey“ w Wiedniu. W ostatnich miesiącach 1922 r. fabryka dostarczyła kolejom naszym 10 parowozów.

Oddział budowy parowozów Fabryki H. Cegielski w Poznaniu znajduje się jeszcze w stadium organizacji, dokonuje mniejszych napraw lokomotyw. Fabryk wagonów w ciągu ostatnich paru miesięcy było czynnych 5, wszystkie znajdują się w różnych stadiach rozwoju i przeważnie są nieukończone.

Fabryka Zakładów Ostrowieckich, zatrudniająca 480 robotników, w r. 1922 nie dostarczyła wagonów.

F-ka Lilpop, Rau i Loewenstein w Warszawie zatrudniała 2,200 robotników, w listopadzie i grudniu wybudowała 241 wagonów (razem w 1922 r. 675 wagonów).

F-ka H. Cegielski w Poznaniu dostarczyła w ciągu tych 2 miesięcy 100 wagonów.

F-ka L. Zieleniewskiego w Sanoku zatrudnia 1,100 robotników, w listopadzie i grudniu wybudowała 231 wagonów, a w ciągu całego r. ub. 750.

F-ka „Wagon“ w Ostrowiu zatrudnia 1,115 robotników, wybu-

dowała w okresie dwumiesięcznym 100 nowych wagonów i naprawiła 61, a razem z poprzednimi naprawiła 108 wagonów w r. 1922.

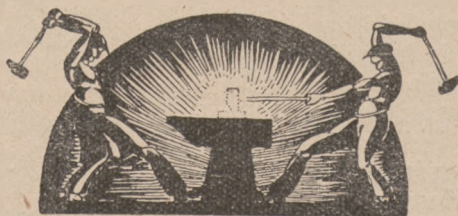
Wszystkie fabryki narzekają na brak gotówki obrotowej, na straty z powodu spadku waluty przy regulowaniu rachunków przez koleje państwowe, oraz na opóźnianie dostaw przez producentów żelaza i fabrykatów krajowych i zagranicznych.

Przemysł elektrotechniczny wprawdzie rozwija się w dalszym ciągu dość pomyślnie, jednak wobec konkurencji wysoko rozwiniętego przemysłu niemieckiego wymaga planowej akcji, tymczasem większość zakładów elektrotechnicznych w Polsce zajmuje się jednocześnie wytwarzaniem całego szeregu tych samych artykułów jak aparatów, oporników, transformatorów, żelazek i t. p.

Brak w kraju większych kapitałów, potrzebnych dla organizowania potrzebnych placówek przemysłowych stoi również na przeszkodzie racjonalnemu rozwojowi przemysłu elektrotechnicznego. Kapitał obcy dość wydatnie zainteresował się tą gałęzią przemysłu naszego. Tak więc firma Brown Boveri zakłada własną fabrykę elektrotechniczną w Zychlinie. Tow. „Ganz“ otworzyło swe przedstawicielstwo w większych miastach Rzeczypospolitej i skutecznie dostawy z działu elektrycznego, jak centrale elektryczne, turbogeneratory, motory, dynamomaszyny i t. p.

Zebranie Akcjonariuszów Tow. Przemysłowego „Kabel“ w Warszawie.

We wtorek dnia 27 marca r. b. odbyło się zwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszów Tow. „Kabel“ pod przewodnictwem prezesa Zarządu p. Bronisława Eigera. Zgromadzenie przyjęło sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej i zatwierdziło bilans i podział zysków za rok 1922. Dywidenda w wysokości 30 proc. wyniesie od akcji wszystkich emisji po 300 mk. od sztuki. Akcjonariusze przyjęli wniosek Zarządu o podwyższenie kapitału akcyjnego z 250 milionów do pół miljarda mk. Zarząd zakomunikował, że pierwsza w kraju specjalna fabryka przewodników elektrycznych, mieszcząca się w Warszawie przy ulicy Kaczej Nr. 9-11 — została w cało-

ści uruchomiona. Produkcja dzienna wynosi około 20 kilometrów przewodnika izolowanego pełną gumą wulkanizowaną. Dyrektor zarządzający p. Lukrec przedstawił wyniki prób dokonanych w laboratorium Elektrowni Warszawskiej, które wykazały, że wyroby fabryki Tow. „Kabel” w niczem nie ustępują najlepszym wyrobom zagranicznym. Fabryka przystąpi w kwietniu do wyrobu taśmy izolacyjnej, atrykułu dotychczas w Polsce nieprodukowanego.

Na mocy uzupełniających wyborów wszedł do Zarządu pp. dr. Józef Landau i dyr. Zygmunt Okoniewski.

Przemysł spożywczy w Polsce w chwili obecnej.

Cukrownictwo.

Produkcja cukru w Polsce w roku bieżącym zamiast spodziewanych 333.200 ton cukru białego, dała ogółem tylko 265.000 ton.

Przerób buraków wyniósł około 1.900.000 ton. Cukrownictwo otrzymało pozwolenie na wywóz 80.000 ton cukru.

Dotąd zawarto umów i wywieziono w listopadzie, grudniu i styczniu:

do Finlandji	1.900	ton	cukru	biał.
„ Norwegji	200	„	„	„
„ Szwajc.	2.400	„	„	„
„ Anglji	2.000	„	„	„
„ Rafinerji				
Gdańsk.	15.000	„	„	sur.
„ Holandji	3.000	„	„	„
„ Anglji	12.500	„	„	„
„ Francji	7.500	„	„	„

Na luty zawarto umowę na wywóz 7.500 ton cukru surowego do Anglji i na marzec na wywóz 2.500 ton cukru surowego do Anglji.

Prócz tych większych umów wyeksportowano drobniejsze ilości w listopadzie cukru białego: do Norwegji 185 ton, do Łotwy 300 ton i do Holandji 50 ton.

W województwach Poznańskim i Pomorskiem kampanja cukrowa t. j. przerób buraków zakończony został przeważnie w grudniu, a dwóch tylko cukrowniach w styczniu. Szereg jednak cukrowni przerabia w dalszym ciągu cukier surowy na biały kryształ. Przebieg kampanji do końca grudnia r. ub. przedstawiał się następująco:

Przerobiono 1.160.878 ton buraków, wyprodukowano 160.077 ton cukru wobec 96.210 ton w roku ubiegłym, tak, że tegoroczna produkcja cukru w h. zaborze pruskim wzrosła o 66% w stosunku do zeszłorocznej, a w stosunku do przedwojennej wynosi 53%.

Państwowe przedsiębiorstwa naftowe.

Państwo Polskie posiada dwa przedsiębiorstwa naftowe, a mianowicie: Państwową Fabrykę Olejów Mineralnych w Drohobyczu, oraz Państwowe Gazociągi w Jaśle.

Pierwsza z tych fabryk zbudowana została przez rząd austriacki w 1909 r. początkowo jako odbenzyniarnia, t. j. produkująca ropę dla opału lokomotyw na kolejach austriackich, który otrzymywała po wydzieleniu z ropy benzyny, nafty i oleju gazowego. Fabryka zakładana była w okresie nadprodukcji ropy, na którą producenci nie mieli zbytu. Rząd polski po przejęciu fabryki od rządu austriackiego znalazł się wobec kardynalnych zmian na rynku naftowym, gdyż nadzwyczajne zmniejszenie się produkcji ropy czyniło

zużywanie na opał tak cennego materiału, jak ropa, nie do pomysłenia z punktu widzenia racjonalnej gospodarki przemysłowej. Zdecydował się Rząd zatem do przebudowy fabryki w celu wyrobu z ropy olejów smarowych i parafiny. Przy istniejącej wówczas koniunkturze rynku naftowego, a mianowicie względnej taniości ropy w stosunku do cen produktów naftowych można było przypuszczać, że wydatki inwestycyjne będą mogły być pokryte z zysków przedsiębiorstwa. Na dzień przejęcia fabryki w dniu 1 lipca 1919 r. suma wydatkowana na budowę fabryki w księgach h. Skarbu austriackiego figurowała w kwocie 6.283.000 kor. austr.

Poniższe dane ilustrują produkcję i koszty przebudowy fabryki po przejęciu jej przez Rząd Polski:

Rok operacyjny	Przerobiono ropy cystern po 1,000 klg.	Wartość produkcji w mk
1920	15.331	1.180.000.000
1921	17.636	4.200.000.000
1922	15.167	22 700.000 000
preliminuje się na rok 1923	12.000	34.000.000.000

Nadwyżka dochodów nad rozchodami zwyżczajnymi	Z tego wydatki nadzwyczajne na rozbudowę fabryk	Przekazano do Skarbu
1920 r. 276.505.000	37.165.000	239 340.000
1921 r. 1.954.000.000	619 655.000	500.000.000
1922 r. —	1 000.000.000	—

Państwowe gazociągi w Jaśle składają się z sieci gazociągów częściowo zbudowanych przez Rząd w 1919, 1920 i na początku

1921 r. Eksploatację rozpoczęto w 1921 r. Przebieg tej eksploatacji i jej rezultat ilustrują poniższe dane:

Rok operacyjny	Wydatki inwestycyjne na budowę notowane przez Skarb	Dochody od eksploatacji	Rozchody przedsiębiorstw	Zyski przekazane do Skarbu
1919	11.960.000	—	—	—
1920	60.088.000	—	—	—
1921	4.671 000	49.990.000	18.990.000	21.000.000
1922	—	220.000.000	20.000.000	200.000.000
Preliminowano na r. 1923	—	1.450.000.000	250.000.000	1.200.000.000

**KUPUJCIE
POŻYCZKĘ ZŁOTĄ**

KRONIKA KRAJOWA

HANDEL

Podwyższenie taryf przewo- zowych.

Ministerstwo Kolei Żelaznych ogłosiło, że wzrost cen na wszystkie towary, który się dokonał w ciągu lutego i marca pod wpływem spadku marki, zmusił Ministerstwo Kolei Żelaznych do odpowiedniego przystosowania taryf przewo-
zowych, w celu zapobieżenia nadmiernemu zwiększeniu niedoboru. Ponieważ ogólny poziom cen wzrósł przeszło o 100%, w takim więc stopniu postanowiono podnieść i taryfy. Nie zmienia to obciążenia towaru większymi kosztami przewozu, bo jeżeli naprzykład korzec węgla wartości 7,500 marek opłacał w lutym przewoźne za odległość 300 kilometrów w wysokości 1,270 mk., czyli 16% ceny, to opłata zdwojona 2,540 mk. da przy cenie 15,000 mk. w marcu te same 16% ceny. Zmiana więc podobna taryfy nie jest właściwie podwyższeniem, a jedynie przewalutowaniem jej stosownie do spadku marki. Sprawa ta była przedmiotem obrad komitetu taryfowego państwowej rady kolejowej, który wypowiedział się za podwyższeniem poziomu opłat jedynie o 75%, wyrażając zarazem życzenie udzielenia specjalnych ulg eksportowi oraz odroczenia tych zmian do 15 kwietnia. Na naradzie przedstawicieli Ministerstw Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Kolei Żelaznych zgodzono się na zadane odroczenie, ale nie znaleziono podstaw do zmiany 100% normy podniesienia opłat przewoźnych. Co do eksportu, to uznano za słuszne podwyższenie taryf na eksport przetworów naftowych jedynie o 50%, a specjalnie dla wywozu przez Gdańsk morzem, nawet z zachowaniem poziomu dzisiejszego opłat. Dla poparcia eksportu węgla kamiennego postanowiono zastosować obniżenie przewoźnego według niższych taryf kolei polskich za całą odległość przewozu tak przez terytorjum Śląska, jak i wolnego m. Gdańska, gdzie stosowana jest dotąd wyższa taryfa niemiecka.

Ceny węgla krajowego.

Wskutek wysokiej ceny swej węgla polski (górnosłański) kalkuluje się dziś drożej niż węgiel zagraniczny. Rząd dążąc do możliwego w ramach dzisiejszej sytuacji obniżenia cen węgla, projektuje rozciągnięcie kontroli nad kosztami produkcji w kopalniach. Ponadto celem ujednostajnienia cen rząd

zniósł 40 procent cła do węgla zagranicznego, aby w ten sposób umożliwić rynkowi krajowemu nabywanie tańszego węgla importowanego. Ponieważ w ostatnich dniach marca r. b. Niemcy obniżyły cenę fabryczną węgla oraz zredukowały podatek, pobierany od tego artykułu, — nasz przemysł węglowy dla sprostanja konkurencji będzie musiał również zdobyć się na obniżenie dotychczasowego cennika.

Reekspedycja towarów. Wobec zażaleń kupców w Bydgoszczy na rozporządzenie zakazujące reekspedycji towarów, wysłała Izba przemysłowo-handlowa w Bydgoszczy stosowny wniosek do Dyrekcji Kolei w Gdańsku, na który otrzymała odpowiedź, że Dyrekcji o rozporządzeniu zakazującym reekspedycje towarów nie jest nie wiadomem, przeciwnie zawsze na nią zezwalano, jednakże z tem zastrzeżeniem, że reekspedycja może mieć miejsce tylko w czasie wolnym od postoju t. j. w pierwszych sześć godzinach od przybycia przesyłki.

Od powyższego zarządzenia Dyrekcja odstąpić nie może z powodu katastrofalnego braku wagonów.

Podwyższenie agia (mnożnika) przy opłatach celnych. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 23-go marca b. r. Dz. Ust. Nr. 31 została podwyższona wysokość dopłaty celnej normalnej (mnożnika celn. normalnego) z 290,900 proc. (mnożnik 3,000) na 599,900 proc. (mnożnik 6000).

Wysokość dopłaty celnej zmniejszonej ogólnie (mnożnik celny 2,000) została podwyższona na 399,000 proc. (mnożnik 4,000). Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia b. r.

Walne zgromadzenie Akc. Sp. Akc. Skupu i sprzedaży, skór surowych i garbników.

W dniu 16 marca r. b. odbyło się doroczne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Sp. Akc. Skupu i Sprzedaży Skór Surowych i Garbników, pod przewodnictwem prezesa Zarządu inż. Stanisława Brzezińskiego. Zarząd przedstawił sprawozdanie z działalności za r. 1922, wykazujące zysk czysty mk. 46,674,185,15, przy kapitale akcyjnym mk. 60,000,000, które w całej rozciągłości zostało przez zebranych zatwierdzone, wraz z proponowanym podziałem zysków zawierających: 5,786,965 na ustawowe odpisy na kapitał zapasowy i amortyzację ruchomości i nieruchomości, 20,625,000 na 50% dywidende, 4,088,722, na 10% tantiemy dla Zarządu, 13,300,000 dla pracowników i 2,500,000 na cele dobroczynne. Dywidendę postanowiono wypłacić w akcjach nowej VII-ej emisji akcji. Na pozostałą ilość akcji VII-ej emisji rozpisane będą zapisy z pierwszeństwem dla dawniejszych akcjonariuszów. Po uzupełniających wyborach do Władz Zarządu, Zarząd Spółki ukonstytuował się w sposób następujący:

Zarząd: Prezes inż. Stanisław Brzeziński, Bolesław Pfeiffer, Bolesław Dobkiewicz, inż. Władysław Malangiewicz, inż. Bernard Raabe.

Zastępcy: Inż. Stanisław Kobylecki, Julian Szelmetko.

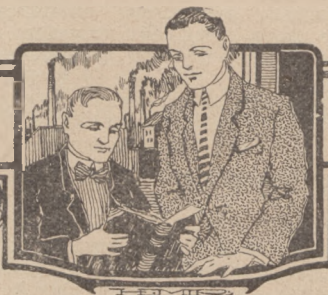
Komisja Rewizyjna: Władysław Cieślowski, inż. Mauryce Chorzewski, Stanisław Lasocki, Hipolit Lucht, Stefan Ryfiński.

Spółka w roku sprawozdawczym wykończyła i uruchomiła własne magazyny Praga — Lubelska Nr. 26, z własną bocznica kolejową i zakupiła w Łodzi, ul. Żórawia 8 nieruchomości ze składami. Kupiła akcyjny Spółki na dz. 25 marca wynosi 120,000,000. Oddziały znajdują się w Krakowie, Lwowie, Białymstoku, Lublinie, Łodzi i Włocławku. Spółka jest obecnie prawie jedyną instytucją polską organizującą w racjonalny sposób handel skórami surowymi i dążącą do postawienia na należytych poziomach tej gałęzi handlu krajowego.

K r o n i k a

Rozporządzeń

Podwyższenie podatku spożywczego (akcyzy) od spirytusu, piwa i cukru.

Rozporządzeniem Rady Min. z dnia 26 marca 123 r. (Dziennik U. R. P. Nr. 32 poz. 209) podwyższono stopę podatku spożywczego (akcyzę) od spirytusu wyrobionego w gorzelniach rolniczych i przerabiających owoce z 2500 na 10,000 — mk., a w gorzelniach przemysłowych z 2,650 na 10,200 — mk.

Wszelkie zapasy w postaci czystego spirytusu podlegają dodatkowemu opodatkowaniu po 7,500 mk. zaś gotowe wyroby wódeczane po 3,000 mk. polskich za litr, które należy w trzech dniach o wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zgłosić w dwóch egzemplarzach z podaniem ilości i miejsca przechowania spirytusu, w Izbie Skarbowej.

Rzporządzeniem Ministra Skarbu zobowiązani są przedsiębiorcy fabryk wódek, hurtownie i sprzedawcy detaliczni zamknąć z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestr przychodu i rozchodu i pozostałe zapasy na ten dzień wyprowadzić.

Większe kwoty dodatk. podatku mogą być za zgodą Izby Skarbowej w trzech ratach mies. spłacone, z zastrzeżeniem opłacania 12 proc. odsetek w stosunku rocznym.

Opłatę akcyzową od siodu przerobionego na piwo podwyższono na 36,000 mk. od 16,38 kg. (1 pud.). Dla browarów przerabiających rocznie nie więcej niż 2000 pudów siodu podwyższa się do kwoty 30,000 — mk. od każdego puda siodu.

Zapasy brzezki piwnej jak i piwo podlegają dodatkowemu opodatkowaniu.

Opłatę akcyzową od brzezki piwnej i ekstraktu zależnie od rozmiarów produkcji browaru podwyższono następująco:

dla browarów przerabiających	
do 10.000 hl. piwa na	3.450 mk. p.
" 30.000 " " "	3.525 "
" 50.000 " " "	3.600 "
" 70.000 " " "	3.675 "

podatek od 1 hektolitra piwa słabego z brzezki podstawowej. Wynosi przy produkcji rocznej od pierwotnej 10,000 hl. po 27,000 mk. polskich, za dalsze 20,000 hl. po 28,000 mk. p. powyżej 30,000 hl. po 30,000 mk. p. Od piwa powyżej 13 proc. ekstraktu brzezki

podstaw. dolieca się do stopy podatkowej za każde dalsze 4 proc. ekstraktu, połowę stopy ustanowionej dla piwa słabego.

Zapasy większe od 100 litrów należy zgłosić w celu dodatk. opodatkowania w trzech egzemplarzach w przeciągu trzech dni Izbie Skarbowej. Dodatek opodatkowania wynosi 13,000 mk. p. od hl. Podatek może być przez Izbę Skarbową na przeciąg trzech miesięcy kredytowany za opłaceniem 12 proc. odsetek w stosunku rocznym.

Podatek spożywczy od cukru podwyższa się z dotychczasowej kwoty 60,000 mk. polskich na 150 tys. mk. p. od 100 kg. Cukier wywożony zagranicę może Min. Skarbu zwolnić w całości lub w części od powyższego podatku. Całe zapasy cukru ilości wyżej 100 kg. w cukrowniach i składach podlegają zgłoszeniu celem dodat. opodatkowania w przeciągu 5-ciu dni, który się wnosi do Izby Skarb. w trzech wykonaniach.

Wszystkie powyższe rozporządzenia weszły w życie z dniem 23-go marca r. b.

Zwolnienie węgla zagranicznego od podatku

W Nr. 28 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ z dn. 20 marca r. b., poz. 174, opublikowano Rozporządzenie Ministra Skarbu, na mocy którego wszelki węgiel kamienny, sortowany albo niesortowany, przywieziony z zagranicy na obszar Rzeczypospolitej Polskiej, zwalnia się aż do odwołania od 40% podatku od węgla.

Wywóz jaj w r. 1923.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu ogłosiło („Monitor Polski“ Nr. 80 z r. b.), że dla wywozu jaj dla celów handlowych w roku 1923 obowiązujące będą następujące warunki:

a) Kontyngent wywozowy. Kontyngent wywozowy na czas od 10 kwietnia do 10 listopada podzielony zostaje na 3 okresy: 1) od 10 maja do 10 lipca — trzymiesięczny, 2) od 10 lipca do 10 września — dwumiesięczny, 3) od 10 września do 10 listopada — dwumiesięczny. Kontyngent na pierwszy okres określa się w wysokości 650 wagonów (a 110 skrzyń a 1440 sztuk), 20 (dwadzieścia) % całkowitego kontyngentu wywozowego jest pozostawione do dyspozycji Ministra Przemysłu i Handlu na zobowiązania natury między państwowej, zaciągnięte pod tym względem. Wysokość kontyngentu na dalsze okresy będzie oznaczona najpóźniej przed upływem miesiąca przed następnym okresem i będzie uzależniona od zaopatrywania rynku wewnętrznego. Gdyby w wyżej oznaczonym terminie wysokość kontyngentu na następny okres nie była oznaczona, obowiązującą będą przeciętne normy kontyngentów z poprzedniego okresu. Podział kontyngentu na pierwszy okres, to jest od 10 kwietnia do 10 lipca (trzymiesięczny) 650 wagonów rozdziela się:

na m-c kwiecień (maj) 250 wagon.,
na m-c maj (czerwiec) 200 wagon.,
na m-c czerwiec (lipiec) 200 wag.,
b) Firmy eksportowe. Ubiegać się mogą o pozwolenie na wywóz jaj na poczet powyższych kontyngentów jedynie firmy uprawnione do handlu jajami (patent I kategorii, karta przemysłowa na hurtowy handel) oraz współdzielnie, zajmujące się fachowym eksportem jaj, przyzem pierwszeństwo przysługuje takim petentom, którzy:

1) Przedstawia poświadczenia właściwych władz wojewódzkich (Komisarza Rządu m. Warszawy, delegata Rządu w Wilnie), iż posiadają w kraju należycie zorganizowaną zbiórkę jaj, odpowiednie urządzenia dla zbiórki, prześwieclania, sortowania, przechowywania i konternacji jaj, fachowych pracowników, dających gwarancję solidnego wykonania przyjętych zobowiązań i że przyczyniały się do należytego zaopatrywania rynków wewnętrznych w jaja z uwzględnieniem interesów

konsumentów. Poświadczenia te wydawane są przez Wydziały Przemysłowe Województw (inżyniera przemysłowego m. Warszawy), Wydział Przemysłowy przy delegacie Rządu w Wilnie) na podstawie opinii wydziałów rolnictwa i weterynarii (w Warszawie wydziału rolnictwa i weterynarii Województwa Warszawskiego) po przeprowadzeniu oględzin na miejscu. Za te poświadczenia należy uiścić przepisana opłatę stemplową i ewentualne koszty komisyjne.

2) Udowodnia, iż przynajmniej 95 proc. walut obcych, uzyskanych z eksportu jaj, przekazały Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej. Wytyczne, którymi się Urzędy Wojewódzkie kierować mają przy wydawaniu poświadczeń, ogłoszone zostały przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych oddzielnie w „Monitorze Polskim” z dn. 3 kwietnia 1923 r., Nr. 76.

c) Wnoszenie podań. Podania o pozwolenia na wywóz jaj należy wnosić do Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu w Warszawie, Elektoralna 2, nie później, jak na 7 dni przed datą rozpoczęcia danego czasokresu, na poczet którego to kontyngentu odnośna partja jaj ma być wywieziona. Do podania, zaopatrzonego w przepisana opłatę stemplową, należy dołączyć: 1) Dowód uprawnienia do handlu jajami (patent I-ej kategorii), karta przemysłowa na hurtowy handel jajami; 2) Dowody zrealizowania ewentualnie poprzednio uzyskanych pozwoleń wywozowych na jaj (wtórnik frachtowe), i o ile firma pragnie korzystać z prawa pierwszeństwa; 3) świadectwo wyciągiem protokołu, przeprowadzonego na miejscu wywiadu; 4) Zobowiązanie przekazania przynajmniej 95 proc. walut obcych, uzyskanych z eksportu jaj, Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Podania na kontyngent pierwszy mogą być wnoszone do dnia 15-go kwietnia 1923 r. włącznie. Ubiegać się można jedynie o pozwolenia na wywóz na poczet kontyngentu najbliższego miesiąca; podań o pozwolenia na poczet kontyngentów późniejszych czasokresów nie uwzględnia się.

d) Czasokres ważności pozwoleń wywozowych. Pozwolenia wywozowe wydawane będą na każdy miesiąc oddzielnie i ważne są tylko w przeciągu czasokresów, na poczet których kontyngentów zostały wydane i mogą być prolongowane jedynie wtedy, jeśli eksporter może udowodnić, iż z powodów, od niego niezależnych, wysyłka nie mogła nastąpić podczas trwania ich wartości.

Firmy, które otrzymały pozwolenia na wywóz jaj na poczet kon-

tyngentu pierwszego czasokresu, nie mogą otrzymać pozwoleń na poczet kontyngentów późniejszych czasokresów, jeśli nie są w stanie udowodnić, iż otrzymane poprzednio pozwolenie zostało przez nie same całkowicie wykorzystane.

e) Opłaty wywozowe. W myśl postanowień rozporządzenia z dn. 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 331) eksporterzy jaj zobowiązani są, uiścić, oprócz przepisanych opłat manipulacyjnych, opłatę wywozową w wysokości 60% zysku wywozowego, płatną w obcych walutach. Wysokość ryczałtowa podana będzie do wiadomości przez Ministra Skarbu i może być co miesiąc zmieniana. W pierwszym miesiącu pobrana będzie na zabezpieczenie opłat wywozowych od eksporterów gwarancja bankowa w wysokości opłaty wywozowej na uzyskaną ilość wagonów. Gwarancja ta będzie zwrócona po otrzymaniu z Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej wiadomości o złożeniu waluty obcej.

f) Postanowienia końcowe. Warunki dla wywozu jaj w r. 1922, ogłoszone w „Monitorze Polskim” z dnia 21 marca 1922 r. Nr. 66, tracą swoją moc. Wszelkie zaświadczenia władz wojewódzkich (inżyniera przemysłowego m. Warszawy), wydane na ich podstawie, uważa się za nieważne.

Podatek miejski od lokali mieszkalnych pobierany będzie w wysokości 40 - krotnego zasadniczego ustawowego komornego w/g art. 2 i 3 ustawy o ochronie lokatorów z dn. 18 grudnia 1920 r.

Na przykładzie przedstawia się to, jak następuje:

mieszkania:

300-rb.:	300 x 2,16 x 2 x 46 =	59,616
600 „	600 x 2,16 x 2 x 46 =	119,232
1000 „	1000 x 2,16 x 2 x 46 =	198,720
1500 „	1500 x 2,16 x 2 x 46 =	298,080

7-pokoj.

2000 „ 2000 x 2,16 x 2 x 46 = 496,800

Od lokali handlowych i przemysłowych pobierany będzie podatek w wysokości 60-krotnego zasadniczego komornego:

lokal 600-rb. x 2,16 x 4 x 69 =	357,696
1200 „ x 2,16 x 4 x 69 =	715,392
2000 „ x 2,16 x 4 x 69 =	1192,320
3000 „ x 2,16 x 4 x 69 =	1788,480

Jeśli do powyższych podatków dodać obowiązującą daninę szkolną, wynoszącą 100% dotychczasowego podatku od lokali, w wysokości 50% nowej podwyżki podatku od lokali, łącznie podatek przedstawi się, jak następuje:

mieszkania:

300-rb. =	59,616 + 33,696 =	93,312
600 „ =	119,232 + 67,392 =	186,624
1000 „ =	198,720 + 112,320 =	311,040
1500 „ =	298,080 + 168,480 =	466,560
2000 „ =	596,160 + 280,800 =	876,960

biura:

600-rb. =	357,696 + 211,265 =	568,962
1200 „ =	715,392 + 422,532 =	1137,924
2000 „ =	1192,320 + 673,920 =	1866,240
3000 „ =	1788,480 + 1010,880 =	2799,360

Wolne są od podatku, w myśl art. 2 c. statutu, lokale instytucji kulturalno - oświatowych, dobroczynnych i t. d.

Lokale, służące jednocześnie na warsztat rzemieślniczy i za mieszkanie — płacą, w myśl tegoż statutu — skalę podatkową, jak dla mieszkań.

Wielkopolska
hurtownia Włókiennicza
"Ziemowit"
z Op. z Ogr. Odpow.
Warszawa, ul. Długa 21, tel. 288 00.

POLECA NA SEZON WIOSENNY
Sukna i korty
Wełny i półwełny
Materiały bawełniane
i lniane.

DOSTAWA DLA SPÓŁDZIELNI.

R ó ż n e.

III. Targ Poznański.

Listę zgłoszeń na III Targ Poznański, który odbędzie się za niespełna miesiąc w czasie od 29 kwietnia do 5 maja 1923 r., uważać można zasadniczo za zamkniętą. Nie tyle z powodu, jakoby zgłoszenia nie napływały nadal, ile wobec okoliczności, że prawie wszystkie stoiska są zajęte przez wystawców, którzy rychlej zgłoszenie swoje nadesłali. Na kilka pozostałych jeszcze do zajęcia stoisk jest tyle kandydatów, że nie ma obawy, aby pozostały one puste.

Udział w III Targu Poznańskim wezmą firmy całej Polski. Na pierwszym miejscu co do ilości zgłoszeń stoją wystawcy z Polski Zachodniej (bliżej połowa wszystkich wystawców) mianowicie w W. m. Gdańska, z Pomorza, z Poznańskiego oraz z Górnego Śląska. Zjawisko to spowodowane jest niezmiernie licznym w stosunku do poprzednich Targów Poznańskich udziałem Górnego Śląska w III Targu Poznańskim. Ilościowy udział Kongresówki i Kresów Wschodnich oraz Małopolski pozostał mniej więcej ten sam, co na Targach poprzednich. Kongresówka zajmuje tutaj miejsce pierwsze, potem następuje Małopolska, wreszcie Kresy Wschodnie. Z zagranicy wezmą udział firmy amsterdamskie, berlińskie i wrocławskie, reprezentowane — w myśl warunków targowych — przez obywateli polskich kupców zawodowych. Co do eksponatów to najsilniej zastąpione będą na III Targu wytwory przemysłu metalowego, tekstylnego i chemicznego, potem eksponaty przemysłu spożywczego, papierniczego i drzewnego, wreszcie inne w porządku mniej więcej następującym: galanterja, wyroby skórzanе, ceramika, przemysł szczeniowy i powroźniczy, wyroby precyzyjne, budownictwo i inżynierja, ziemiopłody i przetwory rolnicze, propaganda i reklama raz surowce

Udział interesantów w III Targu Poznańskim zapowiada się do-

brze. Poza kupecami krajowymi przebędą liczni przedstawiciele zagranicznego świata handlowego. Uwzględniając wybitne zainteresowanie, okazywane III Targowi Poznańskiemu zagranicą, powołał Urząd Targu 5 specjalnych reprezentacji swoich w Francji i w Północnej Afryce oraz tworzy reprezentację analogiczną w Gdańsku dla Państw Bałtyckich i Rosji. Poza temi reprezentacjami specjalnemi udzielają wybitną pomoc Targowi Poznańskiemu wszystkie polskie placówki zagraniczne, które nie tylko prowadzą odpowiednią akcję propagandystyczną, ale organizują wycieczki kupców i t. p. ce dziennikarzy rumuńskich placówka konsularna w Bukareszcie.

Niedaleki termin Targu powoduje, że ostateczne prace przygotowawcze prowadzi Urząd Targu w wzmocnionem tempie. Budowa nowej hali na placu przy Wieży Górnośląskiej ukończona zostanie na Targ. Druk „Przewodnika po III Targu” oraz „Targowego Biuletynu Zagranicznego” jest na ukończeniu. Podział miejsc w zasadzie został już także dokonany, a obecnie przystąpił Urząd Targu do przygotowania odpowiedniej ilości kwater dla gości targowych, którzy w wielkiej liczbie przybędą w czasie od 29 kwietnia do 5 maja 1923 r. do Poznania.

Ruch na kolejach.

Ministerstwo Kolei Żelaznych ogłosiło następujące dane za kwartał IV roku 1922, dotyczące ruchu na sieci normalnotorowych kolei państwowych. Ogólna ilość eksploatacyjna linii kolejowych wynosiła 16,315 klm., po potrąceniu zaś odcinków zamkniętych dla ruchu 16,028 klm. Przebieg pociągów ruchu osobowego wynosił 11,668,023 poc. klm., ruchu towarow. 8,395,235. poc. klm. Przebieg wagonów taboru osobowego wynosił 329,249,233 osio - klm., wagonów taboru towarowego ładownych 426,563,981 osio-klm., próżnych 210,513,800 osio-klm. Przebieg ciężaru pociągów (brutto) ruchu osobowego wynosił 2,725,198,000 tonno - klm., pociągów ruchu towarowego 5,134,740,000 tonno - klm. Załadowano na stacjach kolei polskich 751,806 wagonów.

Przyjęto od kolei zagranicznych 222,850 wagonów ładownych. Dane powyższe obejmują 8 dyrekcji kolejowych, a mianowicie: Warszawską, Radomską, Krakowską, Lwowską, Stanisławowską, Poznańską, Gdańską i Wileńską.

Sytuacja w przemyśle hutniczym.

Zniesienie 40%-wego podatku od koksu zagranicznego poprawiło nieco położenie przemysłu hutniczego w Polsce. Wobec wysokiej ceny koksu karwińskiego i wobec spadku marki polskiej dalsze stosowanie podatku uniemożliwiałoby prawie zupełnie dodawanie nawet w małych ilościach zagranicznego koksu do krajowego w wielkich piecach i groziłoby nadmiernem podniesieniem cen surowki krajowej, nie kalkulującej się przemysłowi metalowo - maszynowemu, lub też zmniejszeniem produkcji. Pomimo skasowania podatku od koksu z dn. 15 stycznia ceny żelaza stale wzrastają wskutek obniżania się wartości nabywczej marki.

Wskutek sprowadzenia z Estonji, Łotwy i Austrii kilkuset wagonów starego żelastwa sytuacja w stalowniach i walcowniach znacznie się poprawiła. Napływ zamówień jest dobry. Odczuwa się brak walcówki w dalszym ciągu.

Zakłady Starachowickie, które zadekowały swój piec w dn. 21 grudnia, z dn. 2 stycznia znowu go uruchomiły. Zakłady Ostrowieckie również puściły w ruch ponownie wielki piec po zlikwidowaniu zatargu z robotnikami.

Huta miedzi w Poznańskim wyprodukowała w grudniu z. u. w odlewni 43,728 kg. płyt skrobanych, w walcowni 30.000 kg. blachy. Obniżenie produkcji w stosunku do poprzedniego miesiąca spowodowane zostało dalszym trwaniem montażu maszyn. Ceny wzrosły o 37% z powodu wzrostu kosztów produkcji. Wygórowane ceny na popioły miedziodajne i miesięczne zagranicą utrudniają Hucie zaopatrzenie się w dostateczne ilości tego surowca.

KRONIKA ZAGRANICZNA

Francja. Podatek od węgla podwyższono z 1,10 proc. do 1,70 proc. Pobierany on będzie nie, jak dotąd od importerów i kupców, lecz od producentów i importerów.

Czasopismo „l'Usine“ pisze, że należy liczyć się z dalszym uszczupleniem we Francji zasobów materiałów opałowych. Stan taki byłby szczególnie groźny dla zakładów metalurgicznych, elektrowni i kolei. We wschodnich departamentach czynnych jest obecnie tylko 45 pieców, podczas, gdy 31 grudnia 1922 r. czynnych było 88.

Szwajcaria. Według sprawozdania szwajcarskiego Banku Ludowego wartość majątku narodowego Szwajcarii wskutek kryzysu gospodarczego i spadku walut obcych zmniejszyła się o 8 miliardów fr. Obecnie wartość jego szacują na 40 miliardów franków.

Austria. W roku 1922 przywóz węgla wynosił 3,2 milj. ton, podczas, gdy w roku 1921 wynosił on 2,6 milj. ton.

Czechosłowacja. Przywóz w r. 1922 wynosił 31,7 milj. ctn. metr., wywóz zaś — 94,5 milj. ctn. metr.

W r. 1920 wypłacono bezrobotnym tytułem zapomóg 220 milj. koron. Kredyt, uchwalony na ten cel przez parlament, przekroczono o 45 milj. koron.

Węgry. W r. 1922 przywóz wyniósł 33,5 milj. q., wywóz zaś — 10,4 milj. q. Udział Rumunii w przywozie wynosił 36 proc., Czechosłowacji — 25 proc., Niemiec — 10 proc., Austrii — 7 proc., Jugosławii — 4 proc. Udział Polski jest nieznaczący. W porównaniu z r. ub. przywóz wzrósł o 10 milj. q., wywóz zaś — o 2 milj. q.

Rumunia. Wywóz w r. 1922 produktów naftowych wzrósł w porównaniu z r. 1921 o 60 tys. ton i wynosił 420.000 ton.

Niemcy. W Berlinie rozpoczął działalność nowy bank p. n. „Garantie — und Kreditbank für den Osten“. Bank pracuje w Berlinie jako filja Sowieckiego Banku Państwa i Rosyjskiego Domu Handlowego. Ten ostatni został założony przez szwedzkiego finansistę Olafa Aschberga.

Dn. 17 marca w ambasadzie rosyjskiej w Berlinie została podpisana w ostatecznej formie koncesja rolnicza, udzielona przez rząd sowiektów firmie Krupp.

Targi Wrocławskie, które trwały od 11 do 14 marca, wypadły znacznie lepiej od Targów Lipskich. Duże obroty robiono artykułami spożywczymi, tekstyliami, chemiczno — technicznymi i wyrobami szklanymi. Natomiast przemysł papierniczy i skórzaný mało budził zainteresowanie. Z pośród cudzoziemców przeważali polacy i czesi.

Produkcja węgla w Państwowych Kopalniach Zagłębia Saary, pozostających pod zarządem władz francuskich zwiększyła się znacznie, a mianowicie wyprodukowano:

	Ogólna produkcja	Przeciętnie miesięcznie
1913	13217000	1101416
1919	8970848	747570
1920	9410433	784202
1921	9574602	797883
1922	11240000	936666

Rekwizycja koksu w handlu detalicznym.

Na mocy rozporządzenia Urzędu Węglowego zostały zarekwirowane z dniem 28 lutego zapasy koksu, znajdującego się u handlarzy detalicznych a przeznaczone na opał domowy. Koks ten będzie mógł być sprzedawany tylko na wyłączne zlecenie Pruskiego Urzędu Węglowego, udzielane na specjalnie w tym celu stawiane wnioski.

Zakaz wywozu smoły.

Minister gospodarki państwowej zabronił udzielania zezwoleń na wywóz wszelkiego rodzaju smoły jak również ropy krajowej.

Zakaz ten dotyczy produkcji wydobytej w drodze koncesyjnej albo produktów przerabianych tylko w Niemczech.

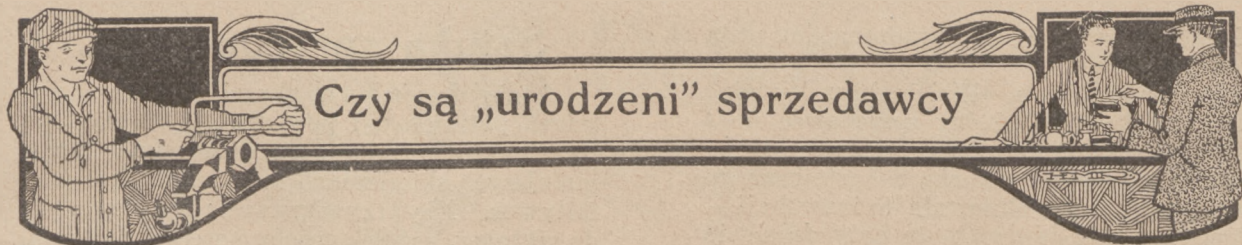
Nowe товариство акcyjne в Берлине для handlu z Europą Wschodnią.

Prasa niemiecka donosi o założeniu w Berlinie nowego Tow. Akc. dla handlu z Europą Wschodnią. Nowe Tow. ma się nazywać „Oestliche Handelsgesellschaft A. G.“. Ma ono przejmować reprezentację fabryk niemieckich w Europie Wschodniej i sprzedawać tam wyroby przemysłu niemieckiego. Towarzystwo reprezentuje przede wszystkim takie firmy, jak: Fr. Krupp, Essen, Ernmann - Werke A. G., Drezno, Krupp-Ernemann G. m. b. H., Drezno A. G. für Anilinfabrikation w Berlinie. Założycielami Towarzystwa są: Henryk Politout z Kopenhagi, A. v. Simson z Berlina, członek Rady Nadzorczej Kruppa i A. G. f. Anilinfabrikation sekretarz Stanu „z. D.“ E. v. Simson, Berlin, i kupiec E. Simson. Kapitał Towarzystwa wynosi 10.000.000 mk. Firma Krupp jest dość znacznie w Towarzystwie zainteresowana. Towarzystwo pracuje łącznie z domem handlowym H. Politour w Kopenhadze.

Wszechświatowa produkcja papieru.

Wszechświatowa produkcja papieru w czasie obecnym ocenia się na około 14 milj. ton rocznie. Stany Zjednoczone np. wyprodukowały w r. 1920 — 7,3 milj. ton. Kanada w r. 1921 — z górą miljon, Szwecja — 500.000 ton, Norwegia — 250.000 ton i Finlandia 200.000 ton.

Ciekawym jest rozwój papiernictwa w Anglii. Posiada ona obecnie 215 papierni z 510 maszynami do wyrobu papieru. Wielkość fabryk waha się zależnie od urządzeń od 2 do 2.500 ton (Fabryki Edward Lloyd koło Sittingbourne) tygodniowej produkcji. Wymienioła firma E. L. zamówiła niedawno maszynę, wyrabiającą 800 stóp papieru 215-calowej szerokości na minutę. Warsztaty firmy zatrudniają około 61.000 osób. Przemysł papierniczy w Anglii pokrywa prawie 2/3 całego zapotrzebowania krajowego i eksportuje przytem znaczne ilości. W r. 1920 wyprodukowano w Anglii 1.211.000 ton wszelkiego gatunku papieru, importowano do Anglii 647.263 ton, eksportowano 117.621 ton i reeksportowano 4.113 ton.

Bardzo często słyszymy zdanie: „O, to jest urodzony kupiec“, albo „Ten się urodził sprzedawcą, jego niczego nie trzeba uczyć“. Stosuje się to zwykle do ludzi, którzy wykazali dosyć sprytu, dosyć ruchliwości i sporo energii, czego rezultatem było w wielu wypadkach wyrobienie sobie takiej zdaje się poehlebnej, opinii.

Są to zwykle rzeczywiście ludzie zręczni i z inicjatywą, pozatem zarozumiali, blagierzy i nader niesolidni. U nas jednak, gdzie pojęcie wyrazu „sprzedawca“ nie jest dokładnie pojmwane, ludzie ci są uważani za wzorowych sprzedawców, „których niczego nie trzeba uczyć“.

Sprzedaż jest sztuką i to bardzo trudną. Ma ona do czynienia z tak wieloma warunkami, że poznanie jej musi z konieczności zabrać dużo czasu i pracy. I tu trzeba sobie powiedzieć, że „urodzonych sprzedawców“ niema, tak samo jak niema „urodzonych“ doktorów, adwokatów, artystów i dyplomatów. Prawda, że ten, kto ma otwarty umysł, dobrą pamięć i wymowę, może być znacznie lepszym adwokatem od tego, kto tych cech nie posiada, — ale to bynajmniej nie znaczy, że sam fakt posiadania tych zalet już wystarczy do rozpoczęcia pracy i osiągnięcia w niej powodzenia.

Tak samo i w sprzedaży. Ten, kto posiada w sobie niezbędny na dobrego sprzedawcę materiał, może prędzej dojść do doskonałości w swym zawodzie, może osiągnąć lepsze rezultaty od innych, ale aby do tego dojść musi się kształcić.

Co to znaczy kształcić się na sprzedawcę? To znaczy rozwijać w sobie posiadane zalety i wyrabiać nowe.

Przykład wyjaśni to lepiej. Przypuśćmy, że mamy sprzedawcę, który wyczuwa doskonale wszelkie odcienie natury, ludzkiej, który z natury jest dobrym psychologiem. Czego ten człowiek musi się uczyć? A więc musi nauczyć się mieć zawsze dobrą prezencję. Bardzo wiele tranzakcji nie doszło do skutku z powodu tego, że sprzedawca był niedbale ubrany, był nieogolony, miał brudne ręce lub zęby. Sprzedawca jest odbiciem swej firmy. Wygląda zamożnie, skoro firma jest zamożna. Poważną zasobną firmę stać na to, aby

sobie dobierała odpowiednich sprzedawców a nie posługiwała się byle kim z ulicy. I dlatego dobrze i czysto ubrany sprzedawca jest już dobrą rekomendacją dla samej firmy, której służy.

Dalej człowiek ten musi się uczyć solidności, musi przede wszystkim zacząć od tego, że nie będzie obiecywał więcej, niż może uczynić. Przecież w dobrze postawionej sprzedaży nie chodzi o zawarcie jednej tranzakcji, ale o pozyskanie stałych klientów. A więc klientów zadowolonych z obsługi, zadowolonych z towaru, z dostawy, z terminu. Łatwo jest „wziąć“ kogoś na zamówienie drogą obiecania mu dostawy szybkiej, ale jeszcze łatwiej stracić takiego klienta przez zrobienie mu zawodu.

Dla skutecznienia tranzakcji sprzedaży jednak nie wystarczy sama znajomość natury ludzkiej, chociaż jest ona jedną z najważniejszych zalet sprzedawcy. Trzeba jeszcze znać doskonale branżę. Trzeba być specjalistą i umieć odpowiedzieć na każde pytanie, wiedzieć jak zareagować na każdy zarzut.

Przypominam sobie taką scenę jeszcze z czasów przedwojennych, kiedy konkurencja była trudna. Przedstawiciel firmy sprzedającej stal amerykańską udał się do jednego ze swych klientów, któremu tydzień temu pozostawił kawałek stali do wypróbowania. Przedstawiciel ten znał swój artykuł, wiedział, że jest dobry i nie droższy od innych. Był więc pewien, że dostanie zamówienie. Tymczasem od samego progu spotyka go takie przywitanie: „A to ładną stal mi pan dostarczył. Doprawdy nie mogę zrozumieć, jak możecie taki towar dawać i to jeszcze do wypróbowania. Oto rezultat próby. Oczywiście, że takiej stali używać nie będę“. Z tymi słowami pokazał mu kawałek stali przerobiony na narzędzie do tokarni.

Przedstawiciel obejrzał uważnie podany mu kawałek (a znał się doskonale) i rzekł: „Ja również nie używałbym tej stali, nawet gdybym ją dostał za połowę ceny rynkowej“.

„Jakto, przecież to wasza próbka“ zawołał właściciel farbyki.

„Przykro mi, ale muszę Panu powiedzieć, że go ktoś wprowadził w błąd, ponieważ to nie jest nasza stal, i jeżeli pan przeprowadzi

śledztwo, to łatwo się pan przekona, jak stała się ta pomyłka“.

Wzięto inny kawałek stali amerykańskiej, który sprzedawca miał ze sobą, zrobiono z niej na poczekaniu i w jego obecności nóż do tokarni, zahartowano go również przy nim i stosownie do instrukcji,— i okazało się, że te dwa noże były do siebie zupełnie niepodobne. Przyciśnięty do muru majster przyznał się, że „nie wie“ jaką stal użyto poprzednio, że „może to była ze starego zapasu“, co zresztą odpowiadało prawdzie.

Sprzedawca w tym wypadku uratował imię swej firmy i uzyskał zamówienie tylko dlatego, że doskonale znał się na swym fachu, że umiał odróżnić obcy towar, że był specjalistą. Cały zasób zasad psychologii, najlepsza cena i warunki płatności na nieby się nie przydały, gdyby sprzedawca nie mógł odeprzeć zarzutu fabrykanta co do gatunku towaru.

A już samo poznanie branży, samo wyrobienie się na specjalistę, na silnego fachowca, dla poznania konkurencji krajowej i zagranicznej, to samo już wystarcza, aby sobie powiedzieć, że każdy sprzedawca musi się wielu rzeczy uczyć, aby osiągnąć powodzenie.

Bo z tymi wiadomościami nikt się nie rodzi.

Sk.

Sztuka sprzedawania.

Słaby do niedawna rozwój handlu na ziemiach polskich był powodem, iż formy jego były mało wykształcone, niedoskonałe, a w mniejszych skupieniach ludzkich wprost prymitywne. Nie przywiązywano znaczenia ani do reklamy, ani do sposobu korespondowania, ani do prowadzenia należytego ksiąg i t. p. Sama czynność sprzedaży odbywa się drogą szablonu, dokonywała się w sposób automatyczny. Formy, jakie przed wojną były praktykowane, w obecnych czasach wystarczyć nie mogą. Handel polski coraz bardziej dziś się rozrasta, coraz większego nabiera rozmachu, a wraz z tem musi zorganizować się na nowoczesnych zasadach handlu zachodnio-europejskiego. Drobnny handel, który przed wojną stanowił formę panującą w naszym życiu handlowym, coraz bardziej traci na znaczeniu i ustępuje miejsca handlowi wielkiemu. Pomyślny rozwój jego zależny będzie nie tylko od ogólnych warunków gospodarczych i politycznych, jakie wytworzą się w naszym kraju, lecz również od naszych wysiłków w kierunku wykształcenia w społeczeństwie zdrowego zmysłu kupieckiego i umiejętności organizowania pracy na polu handlowym.

Niedawno wydana praca p. Tadeusza Skarżyńskiego p. t. „Sztuka sprzedawania“ (Warszawa, nakł. M. Arcta) wypowiada niejako walkę szablonowi i dyktantyzmowi, jaki w naszym handlu panuje. Nie wystarczy w handlu mieć szczęście lub urodzić się kupcem, jak się u nas mniema, lecz trzeba nauczyć się być kupcem, trzeba w tym kierunku odpowiednio studia prowadzić, trzeba wreszcie zdobyć doświadczenie. Ale aby osiągnąć pewną wiedzę, zostać par excellence fachowcem, należy poznać tej wiedzy zasady. W książce p. Skarżyńskiego są one przedstawione w sposób przejrzysty, zrozumiały i każdemu przystępny. Poucha w niej autor czytelnika o kwalifikacjach sprzedawców, o sposobie przemawiania do klienta i obcowania z nim, o należytych formach listu kupieckiego i jego znaczeniu, o sposobie redagowania oferty i t. p. Wywody p. Skarżyńskiego oparte są na przykładach, wziętych z życia i ujęte w formę b. wymowną i obrazową. Książkę p. Skarżyńskiego, którą czyta się od początku do końca z nie słabnącym zainteresowaniem, gorąco polecamy wszystkim tym, którzy zawód swój kupiecki pragną traktować nie w sposób dyktancki, lecz z głębokim zrozumieniem jego istoty i zadań, jakim pragną służyć.

Nr 7

Adres Redakcji i Administracji: Koszykowa 7, tel. 250-85.
Redaktor przyjmuje w poniedziałki, środy i piątki od godz. 5-6 po południu.

Wzory walutowe.

W okresie powojennym nie tylko Polska znalazła się w trudnym położeniu walutowym. Niemal wszystkie państwa walczyły, lub walczyły dotychczas z fatalnymi następstwami choroby waluty. Nie wszędzie jednak wyniki tej walki były jednakowe: są kraje, które zdołały w tej walce odnieść choćby częściowe zwycięstwo.

Do krajów takich należy, między innymi, Czechosłowacja, jak zaś zdołała tego trudnego zadania dokonać, o tem świadczy bardzo pouczająca książka niedawno i tragicznie zmarłego czecho-słowackiego ministra skarbu, dr. Alojzego Raszina.

„Pierwszą, największą i najcięższą“ troską po upadku monarchji Habsburskiej było w Czechosłowacji uregulowanie waluty i obiegu pieniężnego. Jak pisze dr. Raszin, pierwszym krokiem w tym kierunku było dokonane w końcu lutego i pierwszych dniach marca ostemplowanie banknotów austro-węgierskich (stempel opiewał na jeden procent ich nominalnej wartości) i zatrzymanie połowy przedstawionych do ostemplowania banknotów w charakterze jednoprocetowej i bezterminowej pożyczki państwowej.

Dalszym krokiem był progresywny podatek majątkowy, przeznaczony na wyrównanie, lub pokrycie powyższej pożyczki, właściwie zaś na jej umorzenie. Podatek ten dochodził w najwyższych kategoriach do 20% majątku.

Z kolei rozpisana była wewnętrzna pożyczka walutowa, która w złocie, srebrze i walu-

tach pełnowartościowych przyniosła (w przeliczeniu) około 11 i pół miliona dolarów, wraz z darami — 11¼ (okragło) miliona dolarów.

Rząd czecho-słowacki rozciągnął kontrolę nad całym przywozem i wywozem. Bez specjalnych pozwoleń nie wolno było nic przywozić. Nie udzielano pozwoleń na przywóz przedmiotów zbytku, jak: jedwabie, pióra ozdobne, futra, owoce południowe, korzenie, likiery i t. d.; odmawiano też wydawania paszportów zagranicznych dla podróży rozrywkowych. Wewnątrz kraju restauracje i kawiarnie kazano zamykać najpóźniej o godz. 11 w nocy i o tejże porze kończyć wszelkie zabawy publiczne. Dr. Raszin pisze: „Zawsze byłem przekonany, że tylko prostota republikańska i purytanizm uzdrowić mogą cierpienia Europy po strasznych przejściach wojennych“. I nieco dalej: „Musimy sobie uświadomić, że nasza korona czechosłowacka tylko wtedy mieć będzie dobrą opinię i dobry kurs: 1) jeżeli zrównoważymy nasz budżet państwowy, aby nie był biernym, wprowadziwszy w nim jaknajdalej idące oszczędności, ewentualne niedobory pokryjemy przez podatki, nie zaś przez pożyczki, lub druk pieniędzy papierowych i 2) jeżeli wszyscy będziemy umieli pracować i oszczędzać. Przez oszczędność rozumiem nie zmniejszenie nakładów pieniężnych, lecz racjonalną wytwórczość, polegającą na jaknajwiększym obniżeniu kosztów produkcji, aby można było sprzedąć towar jaknajtaniej. Przez umiejętną pracę rozumiem natężenie całej siły, aby wytworzyć nie tylko

tylę, ile obecnie potrzebujemy, lecz więcej, żeby odbudować to, co zniszczyła wojna. Zgromadzenie narodowe nie może samo uzdrowić waluty przez nawet najmądrzejsze uchwały i prawa; uzdrowienie to nastąpi, o ile wszyscy w sposób powyższy pracować i oszczędzać będziemy“.

Rząd czecho-słowacki rozciągnął ścisły nadzór nad powstawaniem spółek akcyjnych i z ograniczoną odpowiedzialnością, nie dopuszczał do powstawania przedsiębiorstw słabych i zbytecznych; starał się też przeciwdziałać niezdrowej spekulacji i nadmiernemu pośrednictwu.

W końcu swej pouczającej książki dr. Rassin pisze: „Wojna dokonała spustoszenia nie tylko okolic, które były terenem krwawych walk, lecz również umysłów i serc, wywołała odstąpienie od ideałów, wywyższenie egoizmu, zanik miłości bliźniego i współczucia; apoteozę zawiści i nienawiści. Do wszystkich nieszczęść i niedostatków, do zniszczenia narzędzi wytwórczości, zubożenia jednych i zubożenia innych — wojna dołączyła jeszcze ciężką chorobę rozprężenia walutowego. Uzdrowienie jest tak ciężkie dlatego, że znikła pracowitość, praca uważana jest za ciężkie, niegodne wolnego człowieka brzemie, oszczęd-

ność w wytwórczości i spożyciu przestała istnieć“.

Jak wiadomo, zarządzenia te wydały skutek bardzo dodatni: waluta czechosłowacka ma kurs najwyższy z pośród państw środkowej Europy i, co najważniejsze, kurs ustalony. Ale ten wynik osiągnięto niełatwo: z danych powyższych widać, że pochłonął on i kosztował wiele ofiar. I jeszcze jedna uwaga: rząd czechosłowacki przystąpił do uzdrowienia waluty swego kraju nie tylko i wyłącznie od strony budżetu państwowego, lub też bilansu handlowego — lecz ze wszystkich stron odrazu. Otóż niech nam będzie wolno przypomnieć, że już przeszło przed rokiem wskazywaliśmy na tem miejscu, że tylko taka, a nie jakakolwiek inna droga, prowadzi do uzdrowienia waluty. Wtedy wskazywaliśmy też, że dobry, lub zły stan waluty, jest wynikiem całokształtu życia danego państwa: jeżeli wszystkie warunki tego życia układają się pomyślnie — waluta również będzie ceniona przez swoich i obcych.

Od zrozumienia tak, zdawałoby się prostej, a jednak niedostępnej dla wielu ludzi w Polsce zasady, zależy los naszej waluty, a z nią i całego państwa.

T. IV.

Z giełdy zbożowo-towarowej.

Z powodu jednoznacznych notatek, jakie ukazały się we wszystkich pismach warszawskich w dn. 21 lub 22 marca r. b., a omawiających zwykłe tendencje celowo urabiane na Giełdzie Rada Giełdy Zbożowo - Towarowej uważa za stosowne wyjaśnić co następuje:

1) Nie będąc w stanie zapobiedz zawieraniu transakcji po dobrowoli przez strony umówionych cenach, Rada za pośrednictwem dyżurnych członków wyklucza z cedeuły urzędowej takie transakcje, w których cena przekracza ceny normalne notowane na Giełdzie w danym czasie. Władze wojskowe i inne urzędy o ile chcą się opierać przy rozrachunkach z dostawcami na cenach giełdowych winny brać i zdaje się biorą za podstawę rozrachunków nie ceny jakiejś pojedynczej transakcji, choćby stwierdzonej oficjalną maklerską kartą umowy, ale ceny pomieszczone w cedeule urzędowej.

2) Fakt, że ceny Giełdy poznańskiej w ostatnich czasach są niższe od cen Giełdy warszawskiej jest zdaniem Rady objawem no-

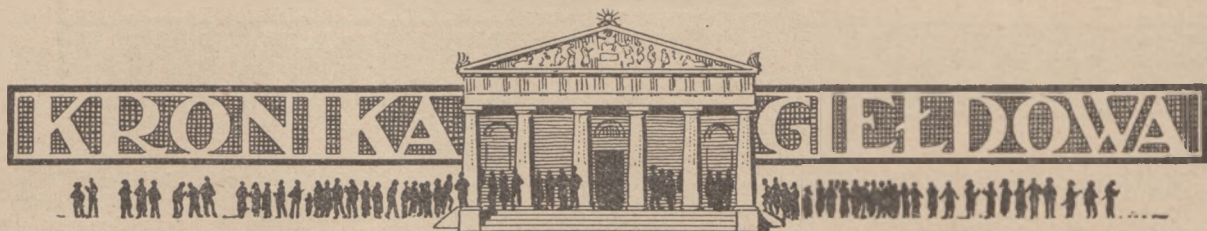
wym, bo zazwyczaj bywa odwrotnie, czego dowodem choćby przeciętna cena żyta za grudzień ubiegłego roku, kiedy za 100 kg. tegoż zboża płacono w Warszawie 41,600, a w Poznaniu 42,000. Należy pamiętać, że Poznań jest przeważnie rynkiem podaży, i zboże idzie z Poznania do Warszawy, a nie odwrotnie, gdyż Warszawa jest wyłącznie rynkiem popytu.

3) Ceny zboża na prowincji u producentów powinny być istotnie zawsze niższe niż notowane na Giełdzie, bowiem zboże zaofiarowane na Giełdzie w Warszawie jest obciążone różnymi nieuniknionymi, a w naszych warunkach wyjątkowo wysokimi kosztami handlowymi, które z natury rzeczy cenę towaru podnoszą. Na koszty te składają się koszty przewozu, maneo na wadze, oprocentowanie kapitału, wreszcie ryzyko handlowe w dzisiejszych stosunkach z konieczności musi być bardzo wysoko dyskontowane.

Zdarza się jednak niekiedy, że ceny warszawskie są niższe od tych, jakie bywają jednocześnie w różnych miejscowościach na prowincji. I tak np. według biu-

letynu Głównego Urzędu Statystycznego w grudniu r. ub. przeciętna cena żyta za 100 kg. była w Warszawie 41,600, w Łodzi 42,500, w Koźlenicach 44,800, w Bydgoszczy 44,600 i t. d. Taką jednak znaczną różnicę w cenie, czy też, co się zdarza w dół na prowincji, należy uważać za objaw czysto lokalny, chwilowy nie mający większego wpływu na największy w państwie rynek, jakim jest Warszawa.

Wreszcie Rada Giełdy Zbożowo-Towarowej stwierdza, że mogłaby służyć nie jednym dowodem, świadczącym o stałym dążeniu oddziaływania na podawanie do wiadomości publicznej li tylko transakcji istotnych i odpowiadających koniunkturze danego dnia. Rada Giełdy rozumie obowiązek publicystyki naszej, skierowany ku usunięciu drożyzny, jednocześnie jednak ubolewa nad tem, że PP. publicyści nie dostatecznie informują się u źródła, skutkiem czego podają do wiadomości publicznej nie fakty, lecz opinie łatwo urobione pod wpływem nastrojów, lecz nie przejawów złożonego życia gospodarczego.

W okresie ubiegłym (26.3 — 14.4) zaznaczyła się korzystniejsza konjunktura dla marki polskiej. Nieznaczne wahania kursowe walut zagranicznych na wszystkich giełdach krajowych świadczą, iż waluta nasza jako tako się ustaliła. Obroty były dość ograniczone, gdyż w ostatnich czasach ogólny zastój na rynku towarowym wpłynął na zmniejszenie się zapotrzebowania na waluty obce.

Zestawienie kursów walut zagranicznych:

	27/3	4/4	10/4
Dolar Stanów Zjedn.	41750	42250	42700
Frank francuski	2800	2820	2880
Funt sterlin.	197000	197000	199000
Marka niemiecka	2.02	1.99	2.04
Korona austriacka	0.60 1/2	0.61 1/2	0.61 1/2

Metale również nie wykazują większych różnic kursowych. Za rubel złoty płacono mk. 26.500, srebrny — mk. 13.000.

W dziedzinie wartości dywidendowych orgja spekulacyjna przybrała niebywałe rozmiary. Amatorów łatwych zarobków nie było brak, to też do maklerów giełdowych docisnąć się nie było można. Przedmiotem transakcji było kilkadziesiąt gatunków akcji, których ceny momentalnie podnosiły się nie tylko dziesiątkami, lecz setkami tysięcy marek. Na jednej sztuce Żyrardowskiej w ciągu jednego dnia różnica dochodziła blisko do

trzech czwartych miliona marek. Niektóre akcje nie tylko podwoiły, ale nawet i potroiły swoją wartość (Banku Dyskont. Warsz. z 42 tys. mk. podniosły się na mk. 150 tysięcy). Oprócz akcji bankowych, które niezmiennie wyróżniano, dokonano licznych obrotów akcjami przemysłu cukrowniczego, węglowemu, metalurgicznymi, naftowymi i innymi, po błyskawicznie podnoszących się kursach.

Ruch kursów na stronie ostatniej dostatecznie wskazuje, jakie różnice wytworzyły się podczas minionego okresu.

W dziale papierów lokacyjnych zakupiono większą ilość listów zastawnych przedwojennych po bardzo wysokich kursach. W ciągu niespełna tygodnia listy te podróżowały o przeszło mk. 50 tysięcy na jednym liście sturublowym. Natomiast na listy, wydane w okresie wojennym, nie można znaleźć nabywców.

Wahania na Miljonówce dochodziły do mk. 100 na sztuce.

Uspokojenie końcowe: dla walut i dewiz zagranicznych — stałe, dla akcji i listów przedwojennych bardzo mocne.

Z chwilą oddania numeru do druku nastąpiła znaczna zniżka wszystkich prawie akcji.

A. E.

Ostatnie kursy dewiz na giełdach zagranicznych.

Paryż: Londyn 70.10, Nowy York 15.05, Szwajcaria 270, Amsterdam 590, Berlin 0,0725, Warszawa 0.034.

Londyn: Paryż 70, Nowy York 465.87, Szwajcaria 25.57 1/2, Amsterdam 11.88 1/4, Berlin 98000, Warszawa 205 000.

Nowy York: Paryż 6.66 3/4, Londyn (telegr.) 4.65 15/100, Szwajcaria 18.21, Amsterdam 39.16, Berlin 0.0047 1/2, Warszawa 0.0023 1/2.

Zurich: Paryż 37.05, Londyn 25.56, Nowy York 549.3 1/4, Amsterdam 215 1/8, Berlin 0.0260 1/4, Warszawa 0.0125.

Amsterdam: Paryż 16.95, Londyn 11.89 1/8, N. York 255 3/4, Szwajcaria 46.51, Berlin 0.0120 3/4, Warszawa 0.0063.

Berlin: Paryż 1413.53, Londyn 98370.32, Nowy-York 21202.88, Szwajcaria 3854.62, Amsterdam 8290.68, Warszawa 50 3/8.

Fabryka na Pomorzu poszukuje pożyczki 50.000 złotych polskich.

NA PIERWSZĄ HIPOTEKĘ taką samą wartość w złoście mieściła pierwsza hipoteka przed wojną zaciągnięta, gdy fabryka była bez maszyn. Obecnie pracuje tam 50 maszyn.

Oferty pod „ZŁOTA HIPOTEKA” do „REKLAMY POLSKIEJ” Tow. Akc. Poznań, Aleje Marcinkowskiego 6.

KRONIKA AKCYJNA

SPÓŁKI NOWOPOWSTAJĄCE

Sprostowanie. W Nr. 5 w kronice akcyjnej w dziale niniejszym zamieszczona została Sp. Akc. „Wytwórnia maszyn młyńskich” z siedzibą w Rogoźnie, jako nowo-powstająca. Na skutek wyjaśnienia Tow. Akc. „Młynotwórnia” Wytwórnia Maszyn Młyńskich, Sp. Akc. Wytwórnia maszyn młyńskich w Rogoźnie, została założona jeszcze w lipcu 1919 r. i łącznie z innymi wytwórniami maszyn młyńskich złączyła się z „Młynotwórnia”. Kapitał zakładowy Spółki obecnie wynosi mk. 100 milionów.

„Comex” East Express Company, Tow. Akc. dla Transportu i Żegluga w Warszawie. Siedziba w Warszawie. Kapitał zakładowy mk. 15 milionów, podzielonych na 15 tysięcy akcji po mk. 1000 wart. nom.

Zakłady Ceramiczne i Fabryka Pieców, przedtem L. i C. Hardmuth. Siedziba we Lwowie. Kapitał zakładowy mk. 50 milionów, podzielonych na pięć tysięcy akcji po mk. 10000 wart. nom. Założyciele: Dr. Tadeusz Gorecki, Jakób Jaryczower, Dr. Herman Rabner i Alfred Zachariewicz.

Zakłady Przemysłowe Winkelhausen, Tow. Akcyjne. Siedziba w Starogardzie. Kapitał zakładowy mk. pół milarda, podzielonych na 50 tysięcy akcji po mk. 10000 wart. nom. Założyciele: Gotthardt Seifert i Dr. Wilhelm Winkelhausen.

Zakłady Włókiennicze, Karol T. Buhle w Łodzi. Siedziba w Łodzi. Kapitał zakładowy mk. 75 milionów, podzielonych na 15 tysięcy akcji po mk. 5000 wart. nom. Założyciele: Karol-Teodor, Juliusz i Karol-Juliusz Buhle oraz Ludwik Günther.

Powszechny Bank Związkowy w Polsce. Siedziba w Krakowie. Kapitał zakładowy mk. miliard, podzielonych na 200 tysięcy akcji po mk. 5000 wart. nom. Założyciele: Dr. Tadeusz Górecki, Bernhard Popper-Arberg oraz Wouters d'Oplinter.

Górnictwo - Hutnicze Towarzystwo Handlowe. Siedziba w Krakowie. Kapitał zakładowy mk. 50 milionów, podzielonych na pięć tysięcy akcji po mk. 10000 wart. nom. Założyciele: Tadeusz Epsztajn, Jan Zarański, Daniel Kraushar i Ludwik Pollitzer.

Polsko - Holenderskie Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu Leśnego „Poholto”. Siedziba w Warszawie. Kapitał zakładowy mk. 100 milionów, podzielonych na dziesięć tysięcy akcji po mk. 10,000 wart. nom. Założyciele: Lucjan Lewandowski, Gerard van Es Gips i Herman Pupko.

Koncern Maszynowy. Siedziba w Krakowie. Kapitał zakładowy mk. 40 milionów, podzielonych na sztery tysiące akcji po mk. 10000 wart. nom. Założyciele: Prof. Inż. Zygmunt Sochacki, Tow. Akc. I. John w Łodzi, Stanisław Fromowicz i prof. dr. Ludomir Koczyński.

Nowodworskie Tartaki Parowe. Siedziba w Warszawie. Kapitał zakładowy mk. 100 milionów, podzielonych na dziesięć tysięcy akcji po mk. 10000 wart. nom. Założyciel: Józef Karpowicz, Jan Nicisiołowski i Bogumił Nowotny.

„**Uzdrowisko Ojców**”. Siedziba w Ojcowie. Kapitał zakładowy mk. 100 milionów, podzielonych na tysiąc akcji po mk. 10000 wart. nom. Założyciele: Aleksander Machnicki, Kazimierz Golański, dr. Edmund Jan Reyman, Stefan Rayski, dr. Bolesław Penkala, Jan Nicisiołowski oraz Mieczysław i Władysław Majewscy.

Towarzystwo Przemysłowo-Leśne „Lachozwa”. Siedziba w Warszawie. Kapitał zakładowy mk. 100 milionów, podzielonych na dziesięć tysięcy akcji po mk. 10,000 wart. nom. Założyciele: Sylwester Strzelecki - Wysocki, Tadeusz Wróblewski i Gerszon Pupko.

„**Rolnik Kolski**” Spółka Akcyjna Handlu Zbożem w Kole. Siedziba w Kole. Kapitał zakładowy mk. 50 milionów, podzielonych na pięć tysięcy akcji po mk. 10,000 wart. nom. Założyciele: Henryk Lutomski, Ignacy Kozuchowski i Wacław Szamowski.

„**Gloria**” Fabryka Świec i Wyrobów Woskowych. Siedziba w Krakowie. Kapitał zakładowy mk. 800 milionów, podzielonych na 80 tysięcy akcji po mk. 10,000 wart. nom. Założyciele: „Gloria” Fabryka Świec i wyrobów woskowych, Sp. z ogr. odp., Polski Bank Krajowy, Bank Ziemi w Krakowie, Wacław Anczyk, Jan Artwiński, Aleksander Dobrowolski, Stanisław Kamiński, Adam Konopka, Dr. Ludomir Korezyński, Władysław Korolowicz, Józef Kretschmer, Stefan Myszkowski i Franciszek hr. Potocki.

Dom Handlowy Kuilnarno - Gastronomiczny „Kuryluk i Bobrowski”. Siedziba w Warszawie. Kapitał zakładowy mk. 300 milionów, podzielonych na trzy tysiące akcji po mk. 100,000 wart. nom. Założyciele: Piotr Kuryluk, Juliusz Bobrowski i Franciszek Karpiński.

„**Światło**”, Przemysł Chemiczny. Siedziba w Bielsku. Kapitał zakładowy mk. 40 milionów, podzielonych na cztery tysiące akcji po 10,000 wart. nom. Założyciele: Franciszek „Światło”, Przemysł Chemiczny Sp. z ogr. odp. w Bielsku, Śląski Bank Przemysłowy w Bielsku, Polski Bank Krajowy, Oddział Biała i Inż. Antoni Lewalski.

Składnica Fotograficzna. Siedziba w Warszawie. Kapitał zakładowy mk. 200 milionów, podzielonych na 20 tysięcy akcji po mk. 10,000 wart. nom. Założyciele: Franciszek Świdorski, Stanisław Pawłowicz, Mieczysław Butler, Władysław Czeranowicz i Franciszek Kamiński.

Borysławska Spółka Akcyjna Przetworów Oleju Skalnego. Siedziba w Borysławiu. Kapitał zakładowy mk. 100 milionów, podzielonych na dziesięć tysięcy akcji po mk. 10,000 wart. nom. Założyciele: Lipa Schutzman, Dr. Ignacy Reiss i Izidor Zuckerberg.

KRONIKA AKCYJNA

SPÓŁKI POWIĘKSZAJĄCE KAPITAŁ ZAKŁADOWY.

Suchedniowska Fabryka Odlewów — o mk. 540 milionów t. j. do mk. 600 milionów drogą przewalutowania, wskutek czego akcjonariusze otrzymają bezpłatnie wzamian za każdą dotychczasową dziesięć akcji nowych po mk. 500 wart. nom.

Wileński Dom Towarowy - Przemysłowy, Bracia Jabłkowscy — o mk. pół miljaru t. j. do mk. 750 milionów drogą wypuszczenia miliona akcji III (275 tysięcy imiennych i 725 tysięcy na okaziciela) po mk. 500 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku dwóch nowych na każdą akcję dawną po cenie emisyjnej mk. 750.

Przetwórnia Chemiczna Drzewa — o mk. 45 milionów t. j. do mk. 150 milionów drogą wypuszczenia 45 tysięcy akcji II em. po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia 15000 akcji służy właścicielom akcji I em. w stosunku jednej nowej na każde siedem akcji dawnych po cenie emisyjnej mk. 1700, repartycji zaś pozostałych 30000 akcji dokona Zarząd według swego uznania po cenie emisyjnej mk. 2200.

Dom Towarowy Bracia Jabłkowscy — o mk. 350 milionów t. j. do mk. 700 milionów drogą przewalutowania wartości majątku Spółki, wskutek czego akcjonariusze otrzymają bezpłatnie na każdą dotychczasową akcję jedną nową akcję IX em. po mk. 500 wart. nom.; — lutowania wartości majątku Spółki o mk. 300 milionów t. j. do jednego miljaru mk. drogą wypuszczenia 600 tysięcy akcji X em. również po mk. 500 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji X em. służy właścicielom akcji emisji poprzednich w stosunku jednej nowej na każde trzy akcje dawne po cenie emisyjnej, określonej przez Zarząd Spółki.

Tow. Fabryki Cukru i Rafinerji „Konstancja“ — o mk. 16 milionów t. j. do mk. 96 milionów drogą wypuszczenia 1600 akcji imiennych po mk. 10,000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy dotychczasowym akcjonariuszom w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 11000. Na zasadzie decyzji odnośnych władz w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego drogą przewalutowania wartości majątku Spółki postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu o-

raz Skarbu z dnia 30 czerwca 1922 r. zmienia się w ten sposób: akcjonariusze otrzymają wzamian za każdą dotychczasową pięć nowych akcji po mk. 10,000 wart. nom. Termin subskrypcji upływa 15 maja r. b.

Polska Drukarnia w Białymstoku — o mk. 13,500,000 t. j. do mk. 15 milionów drogą wypuszczenia 27 tysięcy akcji III em. po mk. 500 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 600.

Lwowskie Tow. Ake. Browarów — o mk. 48 milionów t. j. do mk. 96 milionów drogą przelania do kapitału zakładowego z funduszu rezerwowego. To powiększenie kapitału zakładowego będzie stanowiło VI em. akcji. Dotychczasowe akcje po mk. 500 będą przestępowane po mk. 1000 wart. nom.; — o dalsze mk. 96 milionów t. j. do mk. 192 milionów drogą wypuszczenia 96 tysięcy akcji VII em. po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji VII em. służy właścicielom akcji emisji poprzednich w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 20,000 z doliczeniem 5% do 1/10 1922 r.

Cukrownia Trawniki — o mk. 360 milionów t. j. do mk. 400 milionów drogą przewalutowania wartości majątku Spółki, wskutek czego akcjonariusze otrzymają na każdą dotychczasową akcję dziewięć nowych akcji po mk. 1000 wart. nom.

Zakłady Przemysłowo - Handlowe „Kilim Polski“ — o mk. 30 milionów t. j. do mk. 60 milionów drogą wypuszczenia 30 tysięcy akcji II em. po mk. 1000 wart. nom.

Pierwszeństwo do nabycia akcji II em. służy właścicielom akcji I em. w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 2500.

Tow. Wyrobów Trykotowych i Działnych Jakób Hirsberg i Wileczyński — o mk. 50 milionów t. j. do mk. 100 milionów drogą wypuszczenia 50 tysięcy akcji III em. po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 1150.

Tow. Ake. Wyrobów Perfumeryjnych Wildt i S-ka dawniej Ryszard Wildt — o mk. 120 milionów t. j. do mk. 180 milionów drogą wypuszczenia 240 tysięcy akcji III em. po mk. 500 wart. nom. Właściciele akcji dotychczasowych, zamiast dywidendy za 1922 r. w gotówiznie, otrzymają 120 tysięcy akcji III em. w stosunku jednej nowej na każdą akcję dotychczasową, przyczem właściciele akcji I em. otrzymują bezpłatnie nowe akcje, zaś — II em. za dopłatą mk. 250 od sztuki. Na pokrycie kosztów, z nową emisją związanych właściciele I i II em. dopłacają mk. 100 od każdej nowej akcji. Pierwszeństwo do nabycia pozostałych 120 tysięcy akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 1000 w terminie do 30 kwietnia r. b.

„Spedom“ Zjednoczone Ekspedycyjne Domy Handlowe — o mk. 85 milionów t. j. do mk. 100 milionów drogą wypuszczenia 85 tysięcy akcji IV em. po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji IV em. służy dotychczasowym akcjonariuszom w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie nominalnej z doliczeniem rzeczywistych kosztów z nową emisją związanych.

Tow. Handlu Żelazem i Atrykulami Technicznymi - Budowlanymi „Kruszee“ — o mk. 60 milionów t. j. do mk. 120 milionów, drogą wypuszczenia 60 tysięcy akcji III em. po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 1500 w terminie do 5 maja r. b.

„Uranja“ Tow. Ake. Urzędzeń Szkolnych i Laboratoryjnych w Warszawie — o mk. 50 milionów t. j. do mk. 600 milionów drogą wypuszczenia 50 tysięcy akcji VI em. po mk. 1000 wart. nom. Pier-

wszeństwo do nabycia akcji VI em. służy dotychczasowym akcjonariuszom w stosunku od ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 1250 w terminie do 10 maja r. b.

Polskie Tow. Elektryczne — o mk. 49 milionów t. j. do mk. 196 milionów drogą wypuszczenia 140 tysięcy akcji VII em. po mk. 350 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji VII em. służy dotychczasowym akcjonariuszom w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 600.

„Azot“ Tow. Akc. w Borach — o mk. 28 milionów t. j. do mk. 56 milionów drogą wypuszczenia 200 tysięcy akcji (15% imiennych, 85% na okaziciela) po mk. 140 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom akcji emisji poprzednich w stosunku i po cenie emisyjnej, które ustali Rada Zawiadowcza.

Łódzka Hurtownia dla Handlu Węgrobami Włókienniczymi — o mk. 170 milionów t. j. do mk. 200 milionów drogą wypuszczenia 170 tysięcy akcji III em. po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia 150 tysięcy akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku pięciu nowych na każdą akcję dawną po cenie emisyjnej mk. 1100, pozostałe zaś 20 tysięcy akcji będą odstąpione w równych częściach Hermanowi Szykowi i Ottonowi Winklerowi.

„Gazolina“ Sp. Akc. w Lwowie — o mk. 180 milionów t. j. do mk. 200 milionów drogą przewalutowania majątku Spółki, wskutek czego dotychczasowe akcje po mk. 1000 będą przestemplowane na mk. 10000 wart. nom.; — o dalsze mk. 50 milionów t. j. do mk. 250 milionów drogą wypuszczenia 50 tysięcy akcji IV em. imiennych również po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia 20 tysięcy akcji IV em. służy właścicielom akcji emisji popr. w stosunku do ilości posiadanych akcji, 9500 akcji otrzymają pracownicy, którzy pracują dłużej niż rok po cenie nom., 500 akcji otrzymają pracownicy koczni po cenie mk. 3000, repartycji rentujących 20 tysięcy akcji doko-

na Zarząd według swego uznania po cenie emisyjnej mk. 6000.

Tow. Cukrowni i Rafinerii „Milejów“ — o mk. 108 milionów t. j. do mk. 144 milionów drogą wypuszczenia 6600 akcji III po mk. 15000 wart. nom. oraz 2400 akcji po mk. 3750 wart. nom. Dotychczasowi akcjonariusze otrzymają wzamian za superdywidendę trzy akcje III em. nomin. wart., odpowiedniej do posiadanych przez nich akcji.

Tow. Akc. Kluczewskiej Fabryki Papieru — o mk. 453,600,000 t. j. do mk. 470,400,000 drogą przewalutowania wartości majątku Spółki, wskutek czego akcjonariusze otrzymają bezpłatnie na każdą dotychczasową akcję 27 akcji nowych po mk. 1000 wart. nom.

Sp. Akc. dla Przemysłu i Handlu Art. Biurowemi „Artbiur“ — mk. 60 milionów t. j. do mk. 120 milionów drogą wypuszczenia sześciu tysięcy akcji II em. po mk. 10000 wart. nom. Pierwszeństwo do akcji II em. służy właścicielom akcji I em. w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie nominalnej.

Syndykat Rolniczy Kielecki — o mk. 72 miliony, t. j. do mk. 100 milionów drogą wypuszczenia 72 tysięcy akcji, (56 tysięcy imiennych i 16 tysięcy na okaziciela) III em. po mk. 1000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku dwóch nowych imiennych na każdą akcję dawną i czterech nowych na okaziciela na każde siedem dawnych. Cena emisyjna określa się dla akcji imiennych mk. 1200, na okaziciela mk. 1700.

„Temler i Szwede“ — o mk. 322,560,000 t. j. do mk. 504 milionów drogą powiększenia nominalnej wartości każdej z dotychczasowych 168 tysięcy akcji z mk. 1000 na mk. 6000 każda.

Polskie Tow. Budowlane — o mk. 50 milionów t. j. do mk. 100 milionów drogą wypuszczenia stu tysięcy akcji III em. po mk. 500 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 1200.

Tow. Akc. Warszawskiej Fabryki Mebli Stylowych Z. Szczerbiński i S-ka — o mk. 35 milionów t. j. do mk. 70 milionów drogą wypuszczenia siedmiu tysięcy akcji po mk. 5000 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy dotychczasowym akcjonariuszom w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 5520.

Polskie Tow. Handlowe — o mk. 114,100,000 t. j. do mk. 264,250,000 drogą wypuszczenia 815 tysięcy akcji VI em. po mk. 140 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia 107,215 akcji VI em. służy dotychczasowym akcjonariuszom w stosunku jednej nowej na każde dziesięć dawnych akcji po cenie emisyjnej mk. 500, repartycji zaś pozostałych 707,750 akcji dokona Zarząd według swego uznania i określi kurs emisyjny, nie niższy jednak, niż mk. 1000.

Tow. Fabryki Portland Cementu „Łazy“ — o mk. 300 milionów t. j. do mk. 900 milionów drogą wypuszczenia 600 tysięcy akcji III em. po mk. 500 wart. nom. Pierwszeństwo do nabycia 400 tysięcy akcji III em. służy właścicielom akcji I i II em. w stosunku do ilości posiadanych akcji, po cenie emisyjnej mk. 750, repartycji zaś pozostałych 200 tysięcy akcji dokona Zarząd według swego uznania i określi kurs emisyjny.

Sp. Akc. Drzewnego Przemysłu i Handlu — o mk. 180 milionów t. j. do mk. 300 milionów drogą wypuszczenia 360 tysięcy akcji IV em. po mk. 500 wart. nom. Z powyższych akcji 120 tysięcy akcji będą emitowane drogą przelania do kapitału zakładowego dywidendy w kwocie mk. 60 milionów za rok operacyjny 1921-22, a mianowicie przez wydanie wzamian za każde dwa kupony od akcji poprzednich emisji wartości mk. 250 każdy kupon — jednej nowej akcji wart. nom. mk. 500. Pierwszeństwo do resztujących 240 tysięcy akcji IV em. służy dotychczasowym akcjonariuszom w stosunku do ilości posiadanych akcji po cenie emisyjnej mk. 700.

IZOLACJE

korkowe,
azbestowo-okrzemkowe,
termolitowe.

Papa dachowa

„Żelazol“ do żelaza
czarny lakier.

„Lakiery pancerne“ tańsze od farb
olejnych.

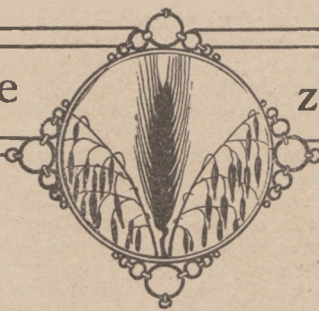
„Aquisol“ domieszka
do cementu.

fabryka **L. ORŁOWSKI, J. ROGOWICZ i Sp., inżynierowie**

Warszawa, Królewska 8, tel. 101-23.

Sp. Akc. zwołujące

zebrania ogólne

Syndykat dla Handlu z Zagranicą — zwyczajne na 24 kwietnia r. b. o godz. 12 w poł. w lokalu własnym w Poznaniu, ul. Gwarna 9.

Tow. Akc. Częstochowskiej Fabryki Papierów Kolorowych i Tapet — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. o godz. 4 p. p. w lokalu Zarządu w Częstochowie, ul. Fabryczna 12.

Warszawska Fabryka Biskopów Stanisław Fuchs — zwyczajne na 20 kwietnia r. b. o godz. 5 p. p. w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Nowolipie 80.

Sp. Akc. Handlowo - Rolnicza „Kooprolna” — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o godz. 4 p. p. w lokalu Spółki.

Poznańska Spółka Drzewna — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. o godz. 5 p. p. na sali Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, plac Wolności 15.

Syndykat Rolniczy w Łodzi — zwyczajne na 23 kwietnia r. b. o godz. 12 w poł. w lokalu Towarzystwa Rolniczego w Łodzi, ul. Kilińskiego 50.

Fabryka Lin Drucianych „Meyershold i S-ka” — zwyczajne na 20-go kwietnia r. b. o godz. 10 rano w biurze Zarządu w Sosnowcu, ul. 3-go Maja 17.

H. Cegielski w Poznaniu — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. o godz. 11 rano w sali Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, plac Wolności 15.

Bank Międzynarodowy w Warszawie — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o godz. 6 p. p. w lokalu Banku w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 30.

Polski Bank Kresowy — zwyczajne na 24 kwietnia r. b. o godz. 6 wiecz. w lokalu Banku w Warszawie, ul. Mazowiecka 13.

Warszawskie Tow. Kopalń Węgla i Zakładów Hutniczych — zwyczajne na 25 kwietnia r. b. o godz. 2 i pół p. p. w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Czackiego 18.

Bank Agrarny w Poznaniu — zwyczajne na 26 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w lokalu Banku w Poznaniu, plac Wolności 14.

Opatowsko - Sandomierska Rolna Sp. Akc. w Ostrowcu — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o godz. 11 rano w lokalu Związku Ziemiaków w Opatowie.

Sp. Akc. dla Handlu i Przemysłu Chemiczno - Farmaceut. „Chemo-far” — zwyczajne na 28 kwietnia r. b. o godz. 5 p. p. w lokalu Sp. Akc. „Planta” w Warszawie, ul. Chłodna 43.

Tow. Akc. „Browar Krotoszyński” — nadzwyczajne na 20 kwietnia r. b. o godz. 5 p. p. w Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, plac Wolności 15.

Akc. Bank Hipoteczny — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. o godz. 10 rano w gmachu Banku Hipotecznego we Lwowie.

Tow. Akc. Żabkowieckiej Fabryki Szkła — zwyczajne na 28 kwietnia r. b. o godz. 11 rano w biurze Fabryki w Żabkowiecach.

Tow. Akc. „Galwana” — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o g. 1 pp. w gmachu Towarzystwa w Bydgoszczy, ul. Mazowiecka 16/24.

Belgijsko - Polskie Tow. Handlowo - Przemysłowe „Belpol” — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o g. 4 i pół pp. w lokalu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 3/8.

Fabryka samochodów „Automotor” — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o godz. 6 wiecz. w biurach dyrekcji w Krakowie, ul. Barska 12.

Sp. Akc. „Fluid” — zwyczajne na 27 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w gmachu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 5.

Kieleckie Tow. Akc. Sztucznych Nawozów i innych Przetworów Chemicznych — zwyczajne na 27 kwietnia r. b. o g. 5 pp. w lokalu fabryki w Kielecach.

Uzdrowisko „Ojcowie” — organizacyjne na 29 kwietnia r. b. o g. 4 pp. w lokalu własnym w Ojcowie.

Polska Drukarnia w Białymstoku — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. o g. 3 pp. w Białymstoku, ul. Warszawska 61.

Polski Przemysł Naftowy — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w lokalu Sp. Akc. Handlu Ziemiopłodami w Warszawie, ul. Kopernika 30.

Tow. Akc. Pluton T. i M. Tarasiewiczów w Warszawie — zwyczajne na 22 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w lokalu własnym w Warszawie, ul. Żytnia 10.

Tow. Przemysłu Naftowego „Bracia Nobel w Polsce” — zwyczajne na 24 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w biurze Towarzystwa w Warszawie, Aleje Jerozolimskie 57.

Zgierska Farbiarnia i Apretura — zwyczajne na 28 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w lokalu biura Zarządu w Zgierzu, ul. Szezańska 2.

Tow. Akc. Przetworów Chemicznych i Aptecznych dawniej Henryk Welt — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. i g. 1 pp. w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Przejazd 5.

Fabryka Obuwia Mechanicznego „Słoi” dawniej Bracia Kipper — zwyczajne na 22 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w biurze zarządu, w Warszawie, ul. Wronia 71.

Fabryka Przetworów Chemicznych „Swelan” — zwyczajne na 21 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w lokalu Zarządu w Łodzi, ul. Piotrkowska 122.

Fabryka Wosków, Klejów, Farb i Artykułów Pokrewnych A.B.C. — zwyczajne na 22 kwietnia r. b. o go. 1 pp. w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Górńska 8.

Towarzystwo Wydawnicze „Siewba” — organizacyjne na 25 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w lokalu redakcji „Wola Ludu” w Warszawie, ul. Nowy Świat 26.

Polska Akcyjna Spółka Telefoniczna — zwyczajne na 1 maja r. b. o g. 10 rano w sali posiedzeń Spółki w Warszawie, ul. Zielna 37.

Powszechne Towarzystwo Filmowe „Petef” — zwyczajne na 20 kwietnia r. b. o g. 5 pp. w sali obrad Banku Dyskontowego Warszawskiego w Warszawie ul. Fredry 8.

Tow. Akc. Manufaktury Welnianej Karola Bennicha w Łodzi — zwyczajne na 5 maja r. b. o g. 1 p. p. w lokalu Zarządu w Łodzi, ul. Łakowa 11.

Towarz. Fabryki Motorów „Perkun” — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w lokalu przy ul. Boduena 1 w Warszawie.

Sp. Akc. Fabryk Żelazny i Kleju „Żelazyna” — zwyczajne na 25 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w lokalu Tow. Zakł. Chem. „Strem” w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.

„Kraj”, Fabryka Maszyn i Narzędzi Rolniczych dawniej Alfred Vaedtke w Kutnie — zwyczajne na 23 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu Banku dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, ul. Traugutta 8.

Sp. Akc. Zakładów Artystyczno-Ceramicznych „Złotoglin” — zwyczajne na 2 maja r. b. o g. 6 w. w lokalu Banku Małopolskiego w Warszawie, ul. Marszałkowska 154.

Hurtownia Handlujących Towarami Kolonialnymi — zwyczajne na 30 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w sali Szkoły Handlowej w Lublinie przy ul. Bernardyńskiej.

Tow. Przemysłu Chemiczno-Farmaceutycznego (dawniej *Magister Kławe*) — zwyczajnie na 27 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Karolkowa 22/24.

Dom Handlowo - Agenturowy „Poldom“ — zwyczajnie na 29 kwietnia r. b. o g. 3 p. p. w olkalu „Sokoła“ w Łodzi, ul. Nawrót 23.

Zjednoczone Browary Warszawskie p. f. Haberbusch i Schiele — zwyczajnie w drugim terminie na 30 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w biurze Zarządu w Warszawie ul. Krochmalna 59.

Tow. Przemysłowo - Handlowe „Piast“ — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Długa 50.

Syndykat Rolniczy w Hrubieszowie — nadzwyczajnie na 30 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. ewentualnie w drugim terminie na 16 maja r. b. w lokalu Hrubieszowskiego Oddziału Związku Ziemian w Hrubieszowie.

Tow. Akc. Manufaktur Welnianej H. Wulffsohna w Łodzi — zwyczajnie na 2 maja r. b. o g. 4 p. p., ewentualnie w drugim terminie na 15 maja r. b. w lokalu Zarządu w Łodzi, ul. Piotrkowska 78.

Warszawskie Towarzystwo Przemysłowo - Handlowe — zwyczajnie na 4 maja r. b. o g. 5 p. p. w lokalu Banku Zjednoczonych Ziemi Polskich w Warszawie, plac Napoleona 7.

Hurtownia Materiałów Budowlanych — zwyczajnie na 30 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w lokalu Banku Kredytowego w Warszawie, ul. Mazowiecka 9.

Sp. Akc. Przemysłu Zapalczanego i Drzewnego „Błonie“ — zwyczajnie na 29 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w lokalu biura Spółki w Warszawie, ul. Mazowiecka 11.

Karpacie Tow. Leśne — zwyczajnie na 22 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w lokalu Towarzystwa w Krakowie, ul. Zacisze 12.

Polski Bank Komunalny — zwyczajnie w drugim terminie na 28 kwietnia r. b. o g. 11 rano w sali Dekerta Warszawskiej Rady Miejskiej (w Ratuszu).

Sp. Akc. dla Handlu i Przemysłu „Kresy“ — zwyczajnie na 20 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Elekoralna 26.

Tow. Akc. Przemysł. Zakładów Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loe wenstein“ — zwyczajnie na 30 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 3.

Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna — zwyczajnie na 2 maja r. b. o g. 11 rano w sali posiedzeń Nr. 1 w „Hotelu Rzymskim“ w Poznaniu.

Bank Budowlany — zwyczajnie na 30 kwietnia r. b. o g. 7 w. w lokalu Banku w Warszawie, ul. Czackiego 23.

„J. Kerntopf i Syn“, Fabryka Fortepianów — zwyczajnie na 16 kwietnia, ewentualnie w drugim terminie na 26 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu własnym w Warszawie, ul. Przemysłowa 31.

Bank Bydgoski — zwyczajnie na 23 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w małej salce Hotelu pod Orłem w Bydgoszczy.

Podlaski Syndykat Rolniczy — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 11 rano w lokalu Okręgowego Tow. Rolniczego w Białej Podlaskiej, ul. Warszawska 3.

Przemysł Rybny na Polskim Bałtyku — zwyczajnie na 27 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu Banku Ziemiańskiego w Warszawie, ul. Kredytowa 1.

Borystawska Sp. Akc. Przetworów Oleju Skalskiego w Borystawiu — organizacyjne na 24 kwietnia r. b. w kancelarii adw. dr. Ignacego Reissa we Lwowie, ul. Wołowa 11.

„Pneumatyk“ — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 4 pp. w gmachu nowej fabryki T-wa w Poznaniu — Solacz, droga Urbanowska 1.

Fabryka Maszyn i Narzędzi Rolniczych „Pomoc“ — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 1½ p. p. w lokalu Banku Ziemi Łowickiej w Łowiczu.

T-wo Budowy Hotelu i Pensjonatów „Cassubia“ — zwyczajnie na 30 kwietnia r. b. o g. 7 wiecz. w lokalu Warsz. Banku Stolecznego w Warszawie, plac Napoleona 3.

Zakłady Przemysłowe i Wydawnicze „Ryngraf“ — zwyczajnie na 28 kwietnia o g. 10 rano w lokalu Dyrekcji w Krakowie, ul. Sławkowska 11.

Handlowa Sp. Akc. „Impex“ — zwyczajnie na 26 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w sali obrad Izby Handlowej i Przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1.

Warszawska Odlewnia i Fabryka Maszyn „Metallum“ — zwyczajnie na 2 maja r. b. ewentualnie w drugim terminie na 16 maja r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu Warsz. Banku Zjednoczonego w Warszawie, ul. Marszałkowska 129.

Uzdrowisko „Powidz“ — nadzwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 1 p. p. w lokalu Izby Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu, ul. Marcinkowskiego 3.

„Znicz“ — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w kancelarii Spółki w Krakowie, w Podgórzu — Zablocin.

Tow. Wyrobów Trykotowych i Dziaonych „Jakob Hirsberg i Wilczyński w Łodzi“ — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w lo-

kalu Zarządu w Łodzi, ul. Kościuszki 23/25.

Hurtownia „Wisła“ T. A. — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w sali posiedzeń Banku Dyskontowego w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 96.

Bank Kujawski — zwyczajnie na 30 kwietnia r. b. o g. 3 p. p. w lokalu Straży Ogniowej we Włocławku.

Bank Ziemian — zwyczajnie na 27 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w sali posiedzeń Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie, ul. Kopernika 4.

Fabryka „Wata“ — nadzwyczajnie na 27 kwietnia r. b. o g. 8 wiecz. w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Długa 48.

Tow. Akc. Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu — zwyczajnie na 25 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.

Lloyd Bydgoski — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o godz. 12 w poł. w lokalu własnym w Bydgoszczy, ul. Grodzka 28.

„Jarmark Warszawski“ — zwyczajnie na 27 kwietnia o g. 7 wiecz. w Stowarzyszeniu Kupców Polskich w Warszawie, ul. Szkolna 10.

„Sarmacja“ Tow. Żegluga Morskiej — zwyczajnie w drugim terminie na 26 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. przy ul. Daniłowiczowskiej 16 (Centrala Spiessa) w Warszawie.

„Hajnowka“, Leśny Przemysł Chemiczny — zwyczajnie na 25 kwietnia r. b. o g. 5½ p. p. w biurze własnym w Warszawie, ul. Mazowiecka 13.

Sp. Akc. Welnianej i Bawełnianej Manufaktur Adolf Daube w Łodzi — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w siedzibie Spółki w Łodzi, ul. Piotrkowska 171.

Tow. Akc. Fabryki Oleju i Młynów Amerykańskiego „I. D. Potoka Synowie“ — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 3 p. p. w lokalu Zarządu w Bedzinie — Małobędno. rządu w Bedzinie — Małobądz.

Fabryka Wag i Wyrobów Metalowych dawniej Juliusz Sperling — zwyczajnie na 25 kwietnia r. b. o g. 1 p. p. w Warszawie, ul. Leszno 96.

Sp. Akc. Przemysłu Mydlarskiego i Perfumeryjnego Fryderyk Puls — zwyczajnie na 25 kwietnia r. b. o g. 7 wiecz. w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Wierzbowa 11.

Tow. Robót Kolejowych i Budowlanych „Tor“ — nadzwyczajnie na 25 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu Banku Małopolskiego w Warszawie, ul. Marszałkowska 154.

Tow. Akc. „Fogtan“, Fabryka Elementów Galwanicznych — zwyczajnie na 20 kwietnia r. b. o g. 11 rano w lokalu Towarzystwa w Poznaniu, ul. Weneckańska 5.

Warszawska Fabryka Guzików — zwyczajnie w drugim terminie na 20 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w lokalu w Warszawie na Pradze, ul. Radzymińska 7.

Polska Hurtownia Żelaza — zwyczajnie na 26 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w lokalu Towarzystwa w Poznaniu, ul. Wielka 5.

Syndykat Rolniczy Kielecki — zwyczajnie na 21 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w lokalu Spółki w Kielecach, ul. Czysła 20.

Tow. Akc. Hurtownia Skór w Poznaniu — zwyczajnie na 24 kwietnia r. b. o godz. 10 rano na sali teatru „Apollo” w Poznaniu, Piekary 17.

Akc. Tow. Handlowe „Bracia Rolniccy” — nadzwyczajnie na 20 kwietnia r. b. o g. 6 w. w lokalu Spółki w Krakowie, Florjańska 27.

Fabr. Gwoździ i Drutu „Ćwiek” — zwyczajnie na 23 kwietnia r. b. w lokalu Banku Prywatnego w Warszawie, Al. Jerozolimskie 18.

Polscy Zjednoczeni Przemysłowcy Garbarze — zwyczajnie na 30

kwietnia r. b. o g. 11 rano w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Bieleńska 7.

Sp. Akc. „Nóż” — zwyczajnie na 2 maja r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu Spółki w Warszawie, ul. Zgoda 9.

Bank Dyskontowy Warszawski — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 4 p. p. w sali posiedzeń Banku w Warszawie, ul. Fredry 8.

Bank Przemysłowców Polskich — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w gmachu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 5.

Bronikowski, Grodzki i Wasilewski — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w biurze Spółki w Warszawie, ul. Senatorska 33.

Tow. Akc. Fabryki Maszyn B-cia Geisler, Okolski i Patschke — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 2 p. p. w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Leszno 128.

Składy Żelaza S. Prywes — zwyczajnie na 29 kwietnia r. b. o g. 11 rano w lokalu Zarządu w Warszawie, ul. Graniczna 3.

Akcyjna Spółka Przekazowa — zwyczajnie na 29 kwietnia r. b. o g. 12 w poł. w biurze Spółki w Warszawie, ul. Graniczna 4.

„Gwarek” Sp. Akc. dla Handlu Hurtowego w Olkuszu — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 3 p. p. w lokalu Spółki w Olkuszu.

„Zdroje Polskie” — zwyczajnie na 27 kwietnia r. b. o g. 6 wiecz. w lokalu biura Zarządu w Warszawie, ul. Nowy Świat 27 m. 3.

Bank Francusko - Belgijsko-Polski dla Przemysłu i Rolnictwa — nadzwyczajnie na 20 kwietnia r. b. o g. 5 p. p. w biurach Banku w Łodzi, ul. Piotrkowska 67.

Lubelska Fabryka Portland-Cementu „Firley” — zwyczajnie na 28 kwietnia r. b. o g. 5½ p. p. w gmachu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 3/5.

Sp. Akc. Samochodów „Polski Fiat” — zwyczajnie na 25 kwietnia r. b. o g. 3 p. p. w lokalu Zarządu Spółki w Warszawie, ul. Zakroczyńska 1.

R ó ż n e.

R ó ż n e.

6 proc. Złote Bony Skarbowe. Na zasadzie ustawy z d. 22 marca r.b. Ministerjum Skarbu wypuszcza 6-proc. Złote Bony Skarbowe z terminem płatności w dniu 1 października r. b. Procenty od bonów będą wypłacane z góry przez potrącenie 6 proc. w stosunku rocznym od sumy nominalnej od daty kupna do daty płatności w złotych polskich.

Kurs narazie złotego polskiego oznaczony został na mk. 7500. W terminie płatności bony będą spłacone w markach polskich podług przeciętnego kursu franka szwajcarskiego na giełdach krajowych między 12 a 27 września r. b., przy czem złoty polski równa się frankowi szwajcarskiemu. Przed terminem płatności bony złote przyjmowane będą przy uiszczaniu podatków.

Kupony od 8 proc. Poż. Złotej z 1922 r. Wskutek rozporządzenia p. Ministra Skarbu płatne dnia 1-go kwietnia r. b. od powyższej pożyczki i opiewające na złote polskie, opłacone będą po mk. 8100 za złoty polski.

Przepisy dewizowe na Górnym Śląsku. Podobno Ministerjum Skarbu zamierza od 1 maja r. b. wprowadzić na Górnym Śląsku przepisy dewizowe na zasadzie ustaw sejmowych z dnia 23 marca 1920 r. oraz 2 marca r. b.

Z Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Naczelnym dyrektorem P. K. K. P. został mianowany p. Karol Rybiński.

Tow. Kred. Ziemskie w Warszawie udzielać będzie długoterminowych pożyczek w listach zastawnych na majątki ziemskie, położone w województwach: Białostockiem, Nowogrodzkim, Poleskiem i Wołyńskim.

Z Giełdy Pieniężnej w Warszawie. Rada Giełdowa uchwaliła dn. 4 kwietnia r. b. następując dodatkowe opłaty dla zrównoważenia budżetu do końca bieżącego półroczia:

1. do składki człokowskiej po mk. 300,000
2. do karty giełdowej po „ 100,000
3. nadto od każdego banku dewizowego po „ 3,000,000
4. nadto od każdego komisjonera dewizowego po „ 1,000,000

Dopłaty powyższe winny być wniesione najpóźniej przed 20 kwietnia r. b.

Akcje Fabr. Maszyn „Trzebinia” zostały dopuszczone do obrotów na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie.

Akcje Tow. Zakładów Kottarskich i Mechanicznych „W. Fitzer i K. Gamper” w Sosnowicach zostały dopuszczone do obrotów na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie.

Akcje Seweryn Pendowski T. A., Hurtowni Spółek Spożywców Tow. Akc. w Poznaniu, T. A. „Starogardzka Fabryka Mebli”, dawniej Martin Neustadt w Starogardzie oraz Tow. Akc. Fabryki Wyrobów Ceramicznych w Krotoszynie, Czubek i Mieczkowski w Poznaniu zostały dopuszczone do obrotów na Giełdzie Pieniężnej w Poznaniu.

Sp. Akc. Starachowickich Zakł. Górn. zamienia świadectwa tymczasowe na oryginalne akcje IV emisji.

Tow. „K. Rudzki i S-ka” zamienia świadectwa tymczasowe na oryginalne akcje III em.

Bank Dyskontowy Warszawski zamienia świadectwa tymczasowe na oryginalne akcje VII em.

Zachodnie Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu zamienia świadectwa tymczasowe na akcje oryginalne V em.

Tow. Akc. Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu zamienia świadectwa tymczasowe na akcje oryginalne 4 em. Wskutek zaś przewalutowania majątku spółki wydaje na każdą dotychczasową akcję dwie nowe po mk. 2500 wart. nom.

„Krakus“ Zjednoczone Fabryki Przetworów Wysokowych i Owocowych w Krakowie wypłaca dywidendę za 1922 r. od akcji I–V em. po mk. 200, od akcji VI em. po mk. 100 od sztuki.

Drukarnia Narodowa (Gazeta Bydgoska) w Bydgoszczy zamienia świadectwa tymczasowe na akcje oryginalne.

Polska Sp. Akc. „Pharma“ Mr. B. Jawornicki w Krakowie zamienia świadectwa tymczasowe na akcje oryginalne III em.

Tow. Akc. „Granit“ zamienia świadectwa tymczasowe na akcje oryginalne III em.

Młyn Poznański Tow. Akc. zamienia świadectwa tymczasowe na akcje oryginalne.

Bank Handlowy w Warszawie utworzył oddziały w Katowicach i Wilnie.

Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie utworzył w ostatnich czasach oddziały w Bielsku Cies., Bielsku Podl., Częstochowie, Gdańsku, Kaliszu, Katowicach, Królewskiej Hucie, Ostrowcu, Ostrowie Łomż., Płocku, Poznaniu, Sosnowcu, Ustroniu i Włocławku. Oddział w Paryżu tegoż banku uruchomił dalsze prowincjonalne Biura Wymiany w następujących miastach Francji: Bruay, Carvin, Oignies, Billy i Montigny.

Bank Ziemiański utworzył oddział w Suwałkach.

Warszawski Bank Zjednoczony utworzył oddziały w Gdańsku i Londynie.

Bank Dyskontowy w Bydgoszczy utworzył oddział w Koronowie.

Tow. Akc. S. Pendowski w Poznaniu wypłaca dywidendę za r. 1922 w wysokości 75 proc.

Tow. Akc. „Granit“ wypłaca dywidendę za 1922 r. w wysokości 35 procent.

T. A. „Debieńko“ Młyny, Tartaki i Fabryka Mebli w Debieńku wypłaca dywidendę za 1922 r. w wysokości 50 proc.

T. A. „Iskra“ Fabryka Zapalek w Poznaniu wypłaca dywidendę za 1922 r. w wysokości 150 proc.

Tow. Akc. Zakładów Mechanicznych „Borman, Szwede i S-ka“ wypłaca dywidendę za 1921-1922 r. po mk. 3000 od akcji.

„Azot“ Towarzystwo Akcyjne w Boarzech zmienia nazwę firmy na „Azot“ Sp. Akc.

Tow. Fabryki Cukru i Rafinerji „Konstancja“ wypłaca dywidendę za 1921-1922 r. po mk. 18000 od akcji.

Bank Żyrardowski wypłaca dywidendę za 1922 r. po mk. 250 od akcji 1000 marekowej.

Polskie Towarzystwo Handlu Zmorskiego z siedzibą w Kopenhadze uzyskało zezwolenie odnośnych władz na działalność w Państwie Polskiem.

Bank Osadniczy w Poznaniu wypłaca dywidendę za 1922 r. w wysokości 20 proc.

Tow. akc. „Płótno“ w Poznaniu wypłaca dywidendę i superdywidendę łącznie w wysokości 75 pr.

Tow. akc. „Słoma“ dawniej I. Prizin w Poznaniu wypłaca dywidendę za 1922 r. w wysokości 60 proc.

Tow. akc. Leon Czarliński — Ostrów — Krepa wypłaca dywidendę za 1922 r. w wysokości 100 proc.

Tow. Zakładów Kolarskich i Mechanicznych W. Fitzner i K. Gamper zamienia akcje w walucie rublowej I, II i III em. oraz świadectwa tymczasowe na akcje IV, V i VI em. na akcje oryginalne po mk. 500 wart. nom. (za jedną akcję po rub. 100 wydaje się jedną akcję po mk. 500, zaś za każdą dwie akcje po rub. 250 wydaje się pięć akcji po mk. 500).

Homosan T. A. wypłaca dywidendę i superdywidendę na 1922 r. w wysokości 100 proc.

Zjednoczone Browary Grodzkie wypłacają dywidendę za 1922 r. w wysokości 50 proc.

Zakłady Mechaniczne „Rohn, Ziełliński i S-ka“ wypłacają dywidendę za 1921-22 r. od akcji I i II em. po mk. 300 i od akcji III em. po mk. 150.

Towarzystwo Górniczo - Przemysłowe „Saturn“ wypłaca po mk. 7000 tytułem przedpłaty na dywidendę za 1922 r. od każdej akcji.

Tow. Akc. „Włókno“ w Poznaniu wypłaca tytułem dywidendy, superdywidendy i bonusu łącznie 100 proc.

„Filma“ T. A. w Poznaniu wypłaca dywidendę za 1922 r. w wysokości 50 proc.

DO P. T. PRENUMERATORÓW.

Stała i nader poważna wyższość cen papieru, robocizny oraz opłat pocztowych i kosztów redakcyjnych stwarza niezwykle ciężkie warunki istnienia dla każdego wydawnictwa, zwłaszcza zaś takiego, które opiera swoją kalkulację na wpływach z prenumeraty.

Każde wówczas opóźnienie w otrzymaniu kwot prenumeracyjnych naraża wydawnictwo na dotkliwe straty, gdyż otrzymuje ono walutę o zmniejszonej sile nabywczej.

Zwracamy się z prośbą o niezaleganie w opłacie prenumeraty i wcześniejsze wpłacanie na poczet należności za kwartał drugi Mk. 30.000, gdyż tylko w ten sposób będziemy mogli utrzymać pismo, którego celem jest służenie interesom i sprawom przemysłu i handlu polskiego.

Jednocześnie komunikujemy, że wpłacający prenumeratę do końca r. b. w sumie Mk. 90.000, w razie ewentualnej wyższości cen nie będzie dopłacał więcej i jako premjum otrzyma książkę T. Skarżyńskiego „Sztuka Sprzedawania“.

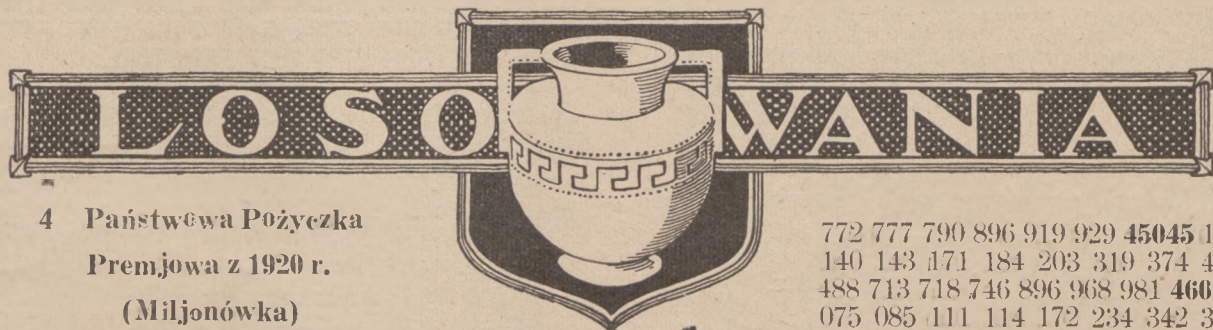
Należność prosimy wpłacać do P. K. O. Nr. 1465.

Administracja

„PRZEGLĄDU PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEGO

i

„GAZETY GIEŁDOWEJ I LOSOWAN“.

4 Państwowa Pożyczka

Premjowa z 1920 r.

(Miljonówka)

Ciągnięcie z dnia 31 marca 1923 r.

Nr. 851,753.

Ciągnięcie z dn. 7 kwietnia 1923 r.

Nr. 4,586,445.

Ciągnięcie z dn. 14 kwietnia 1923 r.

Nr. 404,345.

Wypłata po mk. **1,000,000** matychmiast.

6% obligacje m. Łodzi.

Emisja III-a

Ciągnięcie z dnia 1 lutego 1923 roku.

Lit. A. po mrk. 5000 — Nr. Nr.

28205 214 351 357 395 445 456 479 501 577
601 647 661 701 731 812 947 971 **29079** 108
112 115 143 175 249 302 315 383 402 453 469
661 875 918 926.

Lit. B. po mrk. 1000.—Nr. Nr.:

30079 282 309 324 356 383 388 442 457 484
516 584 590 623 729 798 882 912 941 967 984
995 996 **31950** 057 091 110 126 145 382 397
406 443 454 480 542 561 580 612 628 704 705
749 782 791 938 947 956 978 **32026** 085 115
157 179 222 286 311 348 454 464 530 546 573
586 632 742 756 787 929 **33053** 057 191 199 215
301 303 335 366 374 386 394 423 438 525 552
573 621 765 969 **34030** 063 070 086 088 264
277 409 496 511 513 563 578 627 682 694 801
838 **35002** 091 266 348 351 368 395 482 708
771 774 858 875 922 976 **36086** 120 161 250
261 435 456 510 585 619 626 638 669 746 786
794 831 901.

Lit. C. po mrk. 500—Nr. Nr.:

37008 031 058 094 117 121 159 261 297 308
340 408 507 522 579 619 640 647 657 661 676
736 755 813 882 886 891 **38023** 041 045 189
197 211 239 282 366 400 409 448 563 618 709
777 793 814 892 **39049** 053 067 086 119 170
239 252 257 341 349 414 515 552 591 612 652
681 792 807 875 924 960 **40052** 098 164 184
191 311 319 375 445 449 618 675 696 713 734
755 782 928 947 **41178** 186 187 188 235 252
257 268 316 456 524 529 710 777 793 806 828
835 863 891 908 42212 309 363 533 644 736 813
835 868 891 908 **42212** 309 363 533 644 736 813
087 111 167 248 312 336 377 566 591 624 732
860 887 897.

Lit. D. po mrk. 200—Nr. Nr.:

43986 993 **44092** 189 206 254 261 268 316
317 367 372 439 456 544 572 630 638 663 714

772 777 790 896 919 929 **45045** 113
140 143 171 184 203 319 374 487
488 713 718 746 896 968 981 **46061**

075 085 111 114 172 234 342 358
398 420 433 456 580 663 738 787 841 845 923
47008 047 153 198 205 240 253 275 291 432
624 636.

Wypłata od dnia 1 sierpnia 1923 r.

Węgierska Poż. Prem. Basilica z 1886 r.

Ciągnięcie z dnia 1 marca 1923 r.

Wygrane:

Po 30000 kor. S. 4720 N. 44.

Po 2000 kor. S. 1919 N. 82.

**Po 1000 kor. S. 600 N. 46, S. 1148 N. 35,
S. 4080 N. 50.**

**Po 200 kor. S. 1451 N. 34, S. 2123 N. 80,
S. 2412 N. 53, S. 2527 N. 6, S. 3342 N. 98,
S. 3769 N. 90, S. 4129 N. 88, S. 4209 N. 97,
S. 4517 N. 95, S. 4641 N. 94, S. 6005 N. 83,
S. 6447 N. 16, S. 7058 N. 26, S. 7446 N. 78.**

**Po 100 kor. S. 414 N. 72, S. 680 N. 81,
S. 1138 N. 14, S. 1364 N. 93, S. 2102 N. 100,
S. 2412 N. 39, S. 2465 N. 98, S. 2636 N. 14,
S. 2638 N. 20, S. 3330 N. 12, S. 3779 N. 44,
S. 3968 N. 25, S. 4915 N. 73, S. 5727 N. 56,
S. 5817 N. 62, S. 5858 N. 30, S. 5926 N. 84,
S. 6219 N. 85, S. 6673 N. 99, S. 7018 N. 40,
S. 7147 N. 38, S. 7238 N. 73, S. 7351 N. 83,
S. 7763 N. 85, S. 7863 N. 21, S. 7977 N. 58.**

**Po 50 kor. S. 174 N. 28, S. 300 N. 75,
S. 311 N. 44, S. 411 N. 15, S. 473 N. 74,
S. 529 N. 42, S. 614 N. 97, S. 658 N. 33,
S. 699 N. 86, S. 834 N. 100, S. 849 N. 78,
S. 888 N. 34, S. 953 N. 81, S. 1149 N. 19,
S. 1217 N. 12, S. 1271 N. 32, S. 1348 N. 93,
S. 1546 N. 32, S. 1576 N. 1, S. 1732 N. 18,
S. 1887 N. 24, S. 2052 N. 8, S. 2224 N. 100,
S. 2565 N. 33, S. 2594 N. 58, S. 2605 N. 63,
S. 2623 N. 38, S. 2714 N. 75, S. 2790 N. 26,
S. 2863 N. 19, S. 3120 N. 60, S. 3141 N. 13,
S. 3271 N. 100, S. 3324 N. 94, S. 3610 N. 54,
S. 3739 N. 56, S. 3977 N. 32, S. 4012 N. 18,
S. 4205 N. 42, S. 4354 N. 50, S. 4474 N. 22,
S. 4581 N. 84, S. 4688 N. 80, S. 4831 N. 25,
S. 5160 N. 42, S. 5184 N. 16, S. 5312 N. 30,
S. 5428 N. 91, S. 5487 N. 51, S. 5540 N. 74,
S. 5766 N. 14, S. 5898 N. 89, S. 6059 N. 30,
S. 6165 N. 75, S. 6366 N. 35, S. 6535 N. 51,
S. 6583 N. 98, S. 6655 N. 34, S. 6720 N. 27,
S. 6772 N. 61, S. 7031 N. 24, S. 7238 N. 19,
S. 7335 N. 59, S. 7674 N. 63.**

Amortyzacja:

Wylosowano 40 serji:

586 688 954 1134 1258 1321 1634 2132 2390
2428 2458 2494 3169 3445 3538 3583 3910
4220 4747 4929 5144 5370 5394 5592 5692
5693 5957 6091 6334 6356 6443 6647 6777
6911 6928 7366 7449 7570 7608 7943.

Za zawarte w powyższych 40 serjach numery, tu niewymienione, wypłacone będzie po kor. 17.

Wpłata od dnia 1 maja 1923 r.

Węgierska Poż. Prem. Czerwonego Krzyża z 1882 r.

Ciagnienie z dnia 1 marca 1923 r.

Wygrane:

Po 30000 kor. S. 5470 N. 39.

Po 2000 kor. S. 746 N. 80.

Po 1000 kor. S. 4717 N. 68, S. 6909 N. 55, S. 7272 N. 15.

Po 200 kor. S. 222 N. 59, S. 394 N. 29, S. 1504 N. 92, S. 2644 N. 15, S. 2943 N. 29, S. 4214 N. 16, S. 4992 N. 83, S. 5006 N. 85, S. 5525 N. 52, S. 6465 N. 83, S. 6757 N. 70, S. 7037 N. 94, S. 7138 N. 70, S. 7216 N. 96, S. 7219 N. 67.

Po 100 kor. S. 90 N. 67, S. 120 N. 24, S. 183 N. 37, S. 210 N. 36, S. 357 N. 42, S. 901 N. 44, S. 954 N. 40, S. 1409 N. 49, S. 1491 N. 11, S. 1500 N. 88, S. 2683 N. 64, S. 2960 N. 15, S. 3380 N. 59, S. 3824 N. 44, S. 3883 N. 32, S. 4569 N. 16, S. 4623 N. 48, S. 4745 N. 43, S. 4906 N. 72, S. 5064 N. 83, S. 5502 N. 76, S. 6207 N. 77, S. 6287 N. 51, S. 6935 N. 76, S. 7998 N. 19.

Po 50 kor. S. 771 N. 32, S. 993 N. 8, S. 1069 N. 68, S. 1270 N. 79, S. 1725 N. 56, S. 1815 N. 88, S. 1840 N. 10, S. 1952 N. 68, S. 2261 N. 43, S. 2287 N. 11, S. 2313 N. 53, S. 2355 N. 71, S. 2501 N. 74, S. 2622 N. 28, S. 2801 N. 11, S. 2900 N. 37, S. 2915 N. 69, S. 2939 N. 31, S. 2971 N. 6, S. 2972 N. 99, S. 3060 N. 20, S. 3415 N. 86, S. 3572 N. 62, S. 3579 N. 58, S. 3658 N. 14, S. 3807 N. 24, S. 3866 N. 85, S. 4273 N. 3, S. 4308 N. 62, S. 4451 N. 92, S. 4458 N. 78, S. 4595 N. 39, S. 4655 N. 63, S. 4825 N. 41, S. 4907 N. 16, S. 4997 N. 34, S. 5026 N. 12, S. 5057 N. 2, S. 5076 N. 25, S. 5107 N. 79, S. 5454 N. 57, S. 5723 N. 82, S. 5856 N. 75, S. 5935 N. 52, S. 6138 N. 2, S. 6248 N. 47, S. 6287 N. 37, S. 6520 N. 83, S. 6610 N. 56, S. 6634 N. 34, S. 6985 N. 82, S. 7004 N. 24, S. 7062 N. 21, S. 7134 N. 52, S. 7147 N. 34, S. 7205 N. 85, S. 7241 N. 31, S. 7337 N. 28, S. 7354 N. 47, S. 7510 N. 63, S. 7773 N. 98, S. 7846 N. 82, S. 7898 N. 4, S. 7979 N. 28.

Amortyzacja:

Wylosowano 40 serji:

107 121 594 658 693 945 981 1472 2029
2263 2389 2478 2675 2718 3167 3354 3429

3544 3667 3691 3798 3948 4011 4145 4149
4528 4571 5065 5309 5342 5414 5435 5471
6135 7226 7424 7594 7817 7912 7962.

Za zawarte w powyższych 40 serjach numery, tu niewymienione, wypłacone będzie po kor. 18.

Wpłata od dnia 1 kwietnia 1923 r.

Pożyczka Prem. m. Wiednia z 1874 roku.

Ciagnienie z 1 marca 1923 r.

Amortyzacja:

Wylosowano 32 serje:

187 239 428 488 539 545 589 668 745 759
922 1014 1097 1244 1344 1409 1531 1586 1610
1649 1862 1953 2113 2248 2272 2284 2465 2560
2677 2740 2764 2795.

Wygrane:

Po 300000 kor. S. 1344 N. 34.

Po 20000 kor. S. 239 N. 61.

Po 10000 kor. S. 1244 N. 77.

Po 2000 kor. S. 1097 N. 81, S. 1409 N. 25, 68, S. 2113 N. 79, S. 2272 N. 55.

Po 500 kor. S. 239 N. 24, S. 488 N. 31, S. 539 N. 18, S. 545 N. 34, S. 1097 N. 100, S. 1244 N. 63, S. 1610 N. 39, S. 1953 N. 13, S. 1953 N. 28, S. 2284 N. 43, S. 2465 N. 7, S. 2560 N. 64.

Za zawarte w powyższych 32 serjach numery, tu niewymienione, wypłacone będzie po kor. 400.

Wpłata od 1 lipca 1923 r.

Włoska Poż. Prem. Czerwonego Krzyża z 1885 roku.

Ciagnienie z 1 lutego 1923 r.

Wygrane:

Po 15000 lirów S. 7375 N. 13.

Po 2000 lirów S. 5214 N. 29.

Po 1000 lirów S. 33 N. 37.

Po 500 lirów S. 1630 N. 24.

Po 50 lirów S. 631 N. 10, S. 2658 N. 49, S. 2960 N. 34, S. 5607 N. 13, S. 7487 N. 25, S. 7874 N. 14, S. 8132 N. 5, S. 8768 N. 11, S. 8976 N. 42, S. 11864 N. 40.

Amortyzacja:

Wylosowano 46 serji:

86 170 344 730 742 1305 1487 1916 2052
2220 3085 3264 3416 3891 4149 4405 4715 4796
5255 5841 6289 6641 6969 6990 7240 7367 7546
7618 7842 7880 7953 8637 8699 8741 8759 9022
9165 9171 9196 9286 9555 9574 9851 10234
10343 11065.

Za zawarte w powyższych 46 serjach numery, tu niewymienione, wypłacone będzie po lirów 41.

Wpłata od 9 lutego 1923 r.

Poż. Prem. m. Fryburga z 1878 r.

Po frs. 10.

Amortyzacja:

Wylotowano 15 lutego 1923 r. 82 serie:

27 332 385 678 749 849 879 928 1134 1202
1600 1972 2209 2367 2486 2528 2553 2800 2930
3494 3558 3576 3642 3711 3829 3830 3951 4130
4174 4253 4288 4562 4572 4821 4931 5008 5106
5213 5269 5611 5630 6055 6063 6128 6183 6315
6454 6803 6975 7198 7892 7981 8028 8082 8143
8296 8344 8400 8501 8514 8581 8850 8946 9011
9032 9135 9196 9258 9292 9326 9350 9417 9617
9738 9828 9843 9995 10105 10138 10168 10362
10713.

Wygrane:

Ciągnięcie z dnia 15 marca 1923 r.

Po frs. 8000 S. 5630 N. 10.

Po frs. 350 S. 332 N. 23, S. 928 N. 17, S. 1972 N. 20, S. 8400 N. 11.

Po frs. 200 S. 1972 N. 22, S. 3830 N. 13, S. 3830 N. 17, S. 4288 N. 19, S. 6183 N. 1, S. 6183 N. 16, S. 7892 N. 24, S. 8028 N. 9, S. 9196 N. 3, S. 9995 N. 24.

Po frs. 100 S. 332 N. 17, S. 1000 N. 14, S. 3576 N. 12, S. 5611 N. 10, S. 9828 N. 19.

Po frs. 50 S. 8082 N. 14, S. 8344 N. 24, S. 9258 N. 4, S. 9738 N. 11, S. 10138 N. 6.

Po frs. 40 S. 27 N. 11, S. 27 N. 21, S. 332 N. 14, S. 385 N. 7, S. 928 N. 4, S. 1972 N. 10, S. 2486 N. 2, S. 2486 N. 22, S. 2528 N. 20, S. 3642 N. 13, S. 3642 N. 25, S. 3711 N. 1, S. 4174 N. 9, S. 4288 N. 4, S. 4572 N. 22, S. 4821 N. 7, S. 5611 N. 25, S. 6975 N. 13, S. 8581 N. 1, S. 9350 N. 25, S. 9738 N. 17, S. 9843 N. 6, S. 10138 N. 24, S. 10713 N. 8, S. 10713 N. 25.

Za zawarte w powyższych 82 seriach numery, tu niewymienione, wypłacone będzie po frs. 18.

Wypłata od 15 lipca 1923 r.

2 Poż. Prem. m. Brukseli z 1905 r.

Ciągnięcie z dnia 15 stycznia 1923 r.

Amortyzacja:

Wylotowano 163 serie:

2186 3039 3183 3356 4503 7943 8009 8732
9217 10478 10562 11925 12381 12542 12927
13231 13317 14940 17086 17751 19453 20273
22616 22689 22919 24001 25491 25495 25630
27247 27330 27457 27827 28101 30363 32473
34133 35312 35400 35662 36259 37311 38763
38840 38873 40860 41329 43444 46574 49622
50984 51230 53573 54987 55192 57147 57189
58172 61275 62781 63834 64495 64941 67066
67246 68546 70415 70607 71518 71759 73446
73534 74859 75447 76614 76837 78487 79187
79255 79501 81916 85596 85975 91867 92987

93156 94354 96791 97765 99227 100123 102916
103630 104266 104559 104743 105302 105850
106578 106583 106783 107211 108545 110011
112791 113117 113837 114871 116877 118824
119595 120599 121794 122243 122937 123109
124307 126020 127102 129022 129589 129974
136671 131333 132357 132484 132713 133012
133694 134460 135940 136097 136611 137008
137133 138577 142024 142636 143098 145485
146643 148023 148637 150210 154518 155131
155192 155672 155699 158708 158927 159239
160397 160422 160806 161886 162426 166144
166729 167234 168013 168117 168313.

Wygrane:

Po frs. 250000 S. 132357 N. 19.

Po frs. 2500 S. 12381 N. 18.

Po frs. 1000 S. 94354 N. 13.

Po frs. 500 S. 12927 N. 10, S. 100123 N. 8,

Po frs. 150 S. 4503 N. 8, S. 7943 N. 21, S. 14940 N. 22, S. 38873 N. 1, S. 51230 N. 21, S. 54987 N. 20, S. 57189 N. 7, S. 73446 N. 16, S. 73534 N. 10, S. 105302 N. 2, S. 108545 N. 2, S. 119595 N. 24, S. 127102 N. 3, S. 129589 N. 22, S. 132357 N. 23, S. 136097 N. 1, S. 148637 N. 1, S. 155699 N. 9, S. 160806 N. 11, S. 168313 N. 16.

Za zawarte w powyższe 163 seriach numery, tu nie wymienione, wypłacone będzie po frs. 110.

Wypłata od dnia 2 stycznia 1924 r.

2% Poż. Prem. m. Brukseli z 1902 r.

Ciągnięcie z dnia 1 marca 1923 r.

Amortyzacja:

Wylotowano 41 serie:

3633 3957 4468 4481 6164 7973 8350 8535
9657 10270 10282 10449 10978 11205 11328
11560 12723 14304 14828 14893 15669 15713
17511 17963 18298 18943 19800 20110 20694
20709 20797 21576 21585 21876 22209 22408
22876 23280 23360 26074 27203.

Wygrane:

Po frs. 10000 S. 8535 N. 8.

Po frs. 1000 S. 14304 N. 25.

Po frs. 500 S. 3957 N. 8, S. 8535 N. 21,

Po frs. 250 S. 10282 N. 6, S. 15669 N. 11, S. 15713 N. 6, S. 17963 N. 22, S. 20797 N. 1, S. 22408 N. 17.

Po frs. 150 S. 3957 N. 10, S. 8535 N. 5, S. 10282 N. 4, S. 11560 N. 7, S. 12723 N. 5, S. 17511 N. 14, S. 17963 N. 5, S. 18298 N. 19, S. 19800 N. 4, S. 23280 N. 4.

Za zawarte w powyższych 41 seriach numery, tu nie wymienione, wypłacone będzie po frs. 110.

Wypłata od dnia 1 lipca 1923.

Nazwa pap. proc.	Nominalna wartość	Wartość kuponu bieżącego od papierów procentowych w fenigach i setnych częściach														
		K W I E C I E Ñ														
		16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Papiery państwowe.																
5 ⁰ / ₀ Poz. Długoterminowa	M. 100	20.83	22.22	23.61	25.—	26.39.	27.78	29.17	30.56	31.95	33.34	34.73	36.12	37.51	38.90	40.29
„ „ Krótkoterminowa	„ 100	145.83	147.22	148.61	150.—	151.39	152.78	154.17	155.56	156.95	158.34	159.73	161.12	162.51	163.90	165.29
4 ⁰ / ₀ „ Premijowa (Milionówka)	„ 1000	2166.66	2177.77	2188.88	2200.—	2211.11	2222.22	2233.33	2244.44	2255.55	2266.66	2277.77	2288.88	2300.—	2311.11	2322.22
Obligacje.																
6 ⁰ / ₀ Poz. m. s. Warsz. z 1915/6	R. 100	54.—	57.60	61.20	64.80	68.40	72.—	75.60	79.20	82.80	86.40	90.—	93.60	97.20	100.80	104.40
5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ „ „ „ „	„ 100	49.50	52.80	56.10	59.40	62.70	66.—	69.30	72.60	75.90	79.20	82.50	85.80	89.10	92.40	95.70
6 ⁰ / ₀ „ „ „ z 1917 r.	M. 100	175.—	176.66	178.33	180.—	181.66	183.33	185.—	186.66	188.33	190.—	191.66	193.33	195.—	196.66	198.33
4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ Poz. m. st. Warszawy (kanaliz.) .	R. 100	4.86	7.29	9.72	12.15	14.58	17.01	19.44	21.87	24.30	26.73	29.16	31.59	34.02	36.45	38.88
5 ⁰ / ₀ Warsz. Poz. Przezn. z 1920 r. . . .	M. 100	18.75	20 —	21.25	22.50	23.75	25.—	26.75	27.50	28.75	30 —	31.25	32.50	33.75	35.—	36.25
5 ⁰ / ₀ B-ku Ziemiańskiego																
Listy zastawne.																
4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ Ziemskie	R. 100	277.02	279.45	281.88	284.31	286.74	289.17	291.60	294.03	296.46	298.89	301.32	303.75	306.18	308.61	311.04
„ „ „ „	M. 100	128.25	129.37	130.50	131.62	132.75	133.87	135.—	136.12	137.25	138.37	139.50	140.62	141.75	142.87	144.—
4 ⁰ / ₀ „ &	R. 100	246.24	248.40	250.56	252.72	254.88	257.04	259.20	261.36	263.52	265.68	267.84	270.—	272.16	274.32	276.48
5 ⁰ / ₀ m. Warszawy, Płocka i Siedlec . .	„ 100	40.50	43.20	45.90	48.60	51.30	54.—	56.70	59.40	62.10	64.80	67.50	70.20	72.90	75.60	78.30
4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ m. Warszawy	„ 100	36.45	38.88	41.31	43.74	46.17	48.60	51.03	53.46	55.89	58.32	60.75	63.18	65.61	68.04	70.47
5 ⁰ / ₀ m. Łódź	„ 100	445.50	448.20	450.90	453.60	456.30	459.—	461.70	464.40	467.10	469.80	472.50	475.20	477.90	480.60	483.30
4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ „ „ „	„ 100	400.95	403.38	405.81	408.24	410.67	413.10	415.53	417.96	420.39	422.82	425.25	427.68	430.11	432.54	434.97
5 ⁰ / ₀ m. Częstochowy	„ 100	164.70	167.40	170.10	172.80	175.50	178.20	180.90	183.60	186.30	189.—	191.70	194.40	197.10	199.80	202.50
„ „ Kalisz	„ 100	121.50	124.20	126.90	129.60	132.30	135.—	137.70	140.40	143.10	145.80	148.50	151.20	153.90	156.60	159.30
„ „ Kielce i Suwałk	„ 100	248.40	251.10	253.80	256.50	259.20	261.90	264.60	267.30	270.—	272.70	275.40	278.10	280.80	283.50	286.20
„ „ Lublina i Radomia	„ 100	283.50	286.20	288.90	291.60	294.30	297.—	299.70	302.40	305.10	307.80	310.50	313.20	315.90	318.60	321.30
„ „ „ „	M. 100	131.25	132.50	133.75	135.—	136.25	137.50	138.75	140.—	141.25	142.50	143.75	145.—	146.25	147.50	148.75
„ „ Łomży	R. 100	245.70	248.40	251.10	253.80	256.50	259.20	261.90	264.60	267.30	270.—	272.70	275.40	278.10	280.80	283.50
„ „ Piotrkowa	„ 100	205.20	207.90	210.60	213.30	216.—	218.70	221.40	224.10	226.80	229.50	232.20	234.90	237.60	240.30	243.—
6 ⁰ / ₀ B-ku Kr. Hipoteczn	M. 100	157.50	159.—	160.50	162.—	163.50	165.—	166.50	168.—	169.50	171.—	172.50	174.—	175.50	177.—	178.50

Giełdy zamiejscowe.

(Objaśnienie: s=sprzedaż, k=kupno, t=tranzakcje, n=nieurzędowa)

POZNAŃ, 13.4 1923 r.

Akcje: Kursy podane w procentach

Bank Związku Sp. Zar.	5000—4700 t
„ Polski Handl.	1800 t
„ Zjednoczenia	
„ Wielkop. Roln.	
„ Kwil., Pot. i Sp.	6000—6400 t
„ Poznański Ziemian	
„ Przemysł.	1300—2100—1900 t
R. Bareikowski	1300 t
H. Cegielski	12500—13000 t
Centrala Skór	2800—3100 t
C. Hartwig	1600—1800—1750 t
Hurtownia Drogerijna	
Lubań	55000 t
Dr. Rom. May	25000—27500—27000 t
Wytwórnia Chemiczna	1350—1100 t
Wagon — Ostrowo	3700 t
Orniet	
Sarmatia	3000 t
Hartwig Kantorowicz	7500—8000 t
Papiernia Bydgoszcz	2100—2000 t

KRAKÓW, 13.4. 1923 r.

Waluta

Akcje: markowa

Bank Polski Przem.	5900—6300 t
„ Hipoteczny	4200 s
„ Małopolski	6500—7800 t
Komercyjny	1600 s
Powszechny Bank Kred.	2500 s
Ziemski Bank Kredytowy	2200 s
Polskie Tow. Handl. (P. T. H.).	

5100—5200 t

Impex	600 s
Polski Glob	1500—1600 t
Pharma	26000—27000 t
L. Zieleniewski	128000—132000 t
War. Sp. Akc. Bud.Par.	35000—36500 t
Elektrownia Siersza	9000—9400 t
Trzebinia	35000—36500 t
Pocisk	14000 t
Automotor	5500 t
Oikos	
Fabr. Cem. „Górka“	78000—90000 t
Sierszańskie Zakł. G.	88000—94000 t
„Tepege“	41000—43000 t
Strug	8000—8300 t
Pezet	10000 s
Krakus	24000—27000 t
Fabr. Pore. „Ćmielów“	38000—42000 t
Cukr. w Chodorowie	72000—82000 t

LWÓW, 12.4. 1923 r.

Waluta

markowa

Akcje:	
Bank Akc. Związk.	1000 k
„ Rolniczy	4800 k
„ Handl. w Poznaniu	20000 k
„ Hip. Akc.	3900—3850—4200—
	4100 t
„ Małopolski	4500 k
„ Powszechny Kred.	2500 k
„ Przem. Pol.	5410—5500—5450 t
„ Ziem. Kred.	2600 t
Browary Lwowskie	142000—144000 t
Tow. Chodorów	67000—70000—68000 t
Tow. Karpalit	16000 t
Fabr. Pore. „Ćmielów“	31000—31500 t
Galicja	2200000 k
Gafota	10000—10250 h
Górka	58000 k
Oikos	10400—10550 t
Warsz. Spz Akc. Bud.	
Parowozów	37000—39000 t
Patria	5600 k
Pezet	10000—9750—10250
Polsoł	7200 k
Pocisk	13500—14250
Polski Glob	1500 t
Polska Nafta	18000—20000—19500 t
Pols. Tow. Handl.	5700—5800—5500 t
Rakuszawa	54000—58000—56000 t
Siersza (elektr.)	9500 t
„ (zakł. gór.).	9000 t
„Tepege“	38000 k

L. Zieleniewski 124000—123000—

124000 t

Zegluga Polska 19000 k

Polskie Tow. Bud. 19000—20000—

19500 t

„Potęga“ Huty żelazne 11000 k

Wawel 1700 k

Waluty:

Rb. carskie po rb. 100 350 s

Rb. carskie po rb. 500 350 s

Rb. carskie drobne 100 s

Rb. dumskie po rb. 1000 30 s

Rb. dumskie po rb. 250 25 s

Rb. dumskie (Kierunki) 0.40 s

Rb. dumskie (Kierunki)

po 40 i 20 rb. 0.40 s

Karbowanie 3 s

Grzywny 3 s

WILNO, 11.4 1923 r.

Ruble Łotewskie 155 t

Złote ruble

„ marki

„ franki

„ dolary

„ korony skandynawskie

„ funty szterlingi

„ marki niemieckie

Srebrne ruble

„ dolary

Bilon rosyjski

Listy zastawne Wil. B. 9.

Akcje Wileńsk. B. Ziem. 90000 t

„ Pryw. Banku Handl.

Giełda Warszawska

III. Waluty i Dewizy

Kursy z 14 kwietnia 1923 r.

	Sprze- daż	Kupno	Dokonane tranzakcje
Dolary St.-Zjednoczonych	43100	42690	43650—42900
„ kanadyjskie . . .	—	—	
Franki francuskie . . .	2965	2935	2965—2950 Paryż
„ belgijskie . . .	2525	2500	2575—2512.50 Belgja
„ szwajcarskie . . .	8015	7935	8000—7975 Szwajcaria
Funty sterl.	202000	200000	202000—203000—201000 Londyn
Marki niemieckie . . .	—	—	1.99
Korony ustrjackie . . .	0.6060	0.59.60	0.61—C.60 65 Wiedeń
„ czesko-słowackie . . .	—	—	1280 Praga
„ szwedzkie . . .	—	—	
„ duńskie . . .	—	—	
„ norweskie . . .	—	—	
„ węgierskie . . .	—	—	
Lei rumuńskie . . .	—	—	
Liry włoskie . . .	—	—	
Marki fińskie . . .	—	—	
Floreny holenderskie . .	—	—	17100 Holandja
Dinary jugosłowiańskie .	—	—	

RUCH KURSÓW GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

za czas od 26 marca do 14 kwietnia 1923 r. włącznie.

Kursy przeciętne: transakcyjne lub między kursami „sprzedaż” i „kupno”.

Objaśnienie: nieurzędowe — n.

I. Papiery procentowe.					Kupon	26/3	14/4	naj- niższy	naj- wyż- szy
Wartość nominalna (rb. 100 = mk. 216)					płatny				
Papiery państwowe									
4 ⁰ / ₁₀ Poż. Pr. (Miljonówka)					1/10	1812 ¹ / ₂	1787 ¹ / ₂	1775	1850
Obligacje.									
6 ⁰ / ₁₀ Poż. m. Warsz. z 1915/16					1/5-1/10	—	—	—	—
5 ¹ / ₂ Poż. m. st. Warszawy					&	450	—	450	510
6 ⁰ / ₁₀ Poż. m. st. Warszawy z 1917 r. (Mk. 100)					1/1-1/7	115	—	115	115
5 ⁰ / ₁₀ Warsz. Poż. Przezor. 1920 r. (Mk. 100)					1/5-1/10	—	—	—	—
4 ¹ / ₂ Poż. m. Warsz. (kan.)					1/4-1/10	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ Banku Ziemiańskiego					1/5-1/10	—	—	—	—
6 ⁰ / ₁₀ Polsk. B-ku Komunaln					1/5-1/11	—	100	100	100
7 ⁰ / ₁₀ Starachowickich Z. G					—	—	—	—	—
Listy Zastawne.									
4 ¹ / ₂ Ziemskie*)					22/7-22/12	—	2525	2525	2525
4 ¹ / ₂ (Mk. 100)					&	—	—	—	—
4 ⁰ / ₁₀ „					&	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ m. st. Warszawy*)					1/4-1/10	—	—	345	350
4 ¹ / ₂ „					&	—	—	—	—
6 ⁰ / ₁₀ B-ku Kred. Hipotecz.					2/1-1/7	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ m. Łodzi serji VII					1/5-1/11	225	—	225	225
4 ¹ / ₂ „					&	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ m. Częstochowy					15/2-15/8	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					1/3-1/9	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					14/1-14/7	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					1/1-1/7	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					&	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					15/1-15/7	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					30/1-30/7	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					1/4-1/10	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					1/1-1/7	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					1/4-1/10	—	—	—	—
5 ⁰ / ₁₀ „					14/1-14/7	—	—	—	—
4 ¹ / ₂ „					14/1-14/7	—	—	—	—
II. AKCJE.					31/12 1922 r.				
Banku Dysk. Warszawsk.					20583	46833	135000	42000	150000
„					31625	63750	126650	62500	132500
„					16000	20915	45333	20900	48000
„					29333	72750	160000	70500	165000
„					14250	17833	21500	17500	23000
„					20500	—	—	45000	55000
„					7900	17875	35500	17750	37000
„					3400	3950	—	4800	5500
„					1800	—	—	5800	6000
„					11000	—	—	—	—
„					9800	19425	57000	10000	59000
„					2500	—	—	3200	5000
„					1850	—	—	—	—
„					2783	—	7800	3900	8400
„					2700	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—
„					—	—	—	—	—